

TRUYỆN TRANH

NA TRẠ *khất hiện* nơi **ẢI TRẦN ĐƯƠNG**

TẬP 4

KIM KHÁNH.

TRUYỆN TRẦN

THUONG MAITR

thuongmaitr

Tập 4

NA TRA XUẤT HIỆN NƠI Ả TRẦN ĐƯỜNG

KIM KHÁNH

vẽ

SƠN LÂM

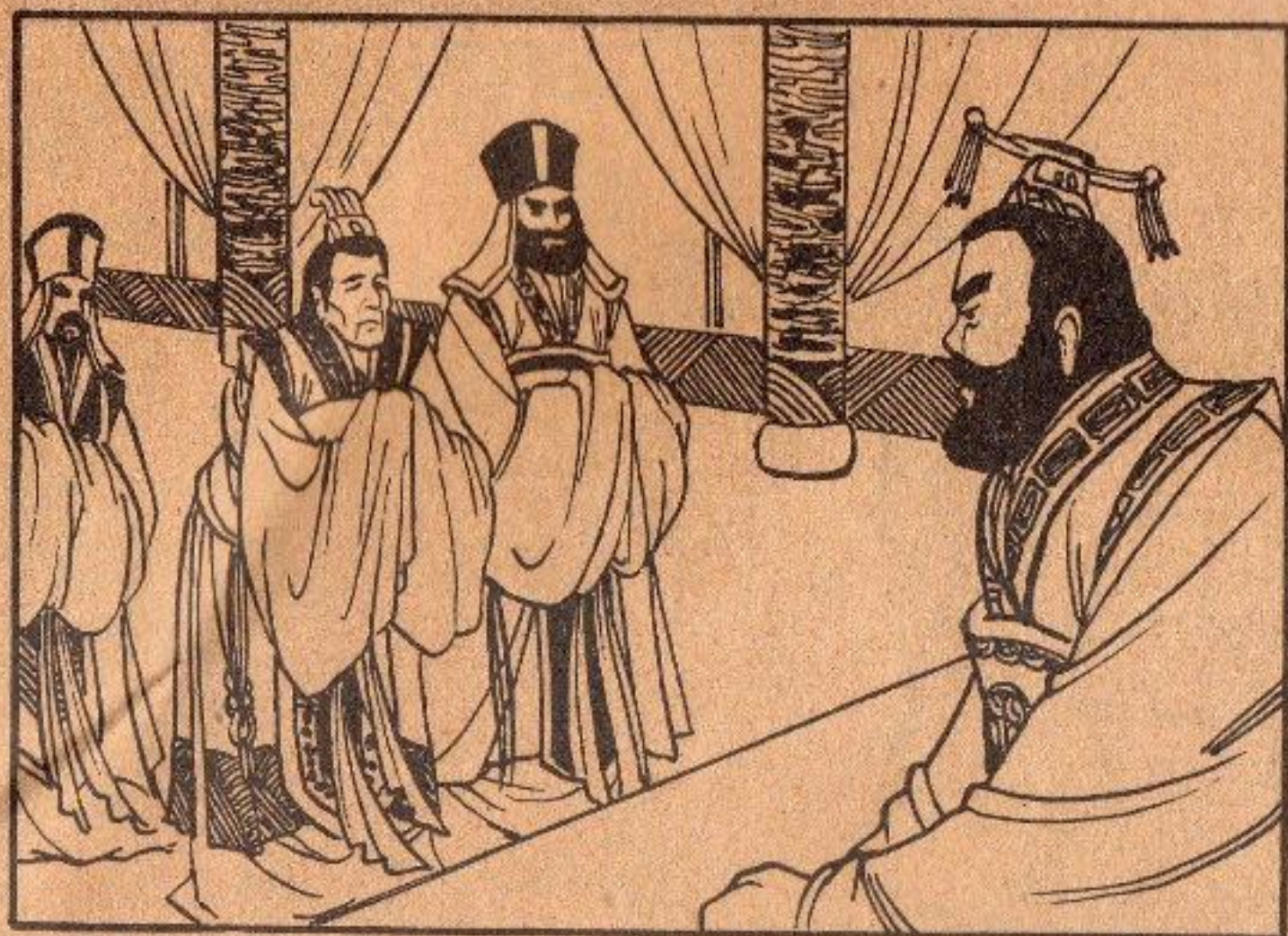
soạn lời

(theo truyện "Phong Thần diễn nghĩa" của Trung Hoa)

NHÀ XUẤT BẢN LONG AN

1991

thuongmaitr

Bí Trọng, Vưu Hôn liền đứng ra bênh vực xin cho Bắc Bá Hầu Sùng Hầu Hồ khỏi tội chết, vì Sùng Hầu Hồ là người đồng bọn với hai nịnh thần này trong các việc tham nhũng trong triều — Trụ Vương nghe lời, tha cho Hầu Hồ.

Hoàng Phi Hồ cũng xin Trụ Vương tha chết cho ba chú hầu còn lại. Trụ Vương phán: “Cơ Xương vốn hiền đức, trăm vị tình các quan mà tha. Còn Khương Hoàng Sở và Ngạt Sùng Vô đáng tội chết”.

Vua Trụ truyền đem Khương Hoàng Sở và Ngạt Sùng Võ ra hành hình lóc thịt. Rồi cho lệnh Cơ Xương, Sùng Hậu Hồ về nước.

Bí Trọng tâu: “Ngày mai Cơ Xương sẽ đến lạy ngoài ngõ mà về và các quan thế nào cũng thân hành đưa đón. Tôi sẽ đến dọn dĩa, nếu Cơ Xương tỏ ra bất mãn thì bệ hạ tuyền bắt lại, giết quách cho rồi để khỏi sanh hậu họa.

Hôm sau, Vưu Hôn, Bí Trọng đến cũng làm ra vẻ tiến đưa Cơ Xương. Trong khi uống rượu, Vưu Hôn hỏi: “Tôi nghe hiền hầu có tài bói toán, nhờ hiền hầu bói giùm cho bộ hạ một quẻ”

Cơ Xương uống rượu đã ngà ngà say, liền than rằng: “Khí số thiên tử xấu lắm, e chỉ truyền được một đời này. Đã vậy, thiên tử lại làm nhiều việc thất đức, càng chóng bị suy vi!”

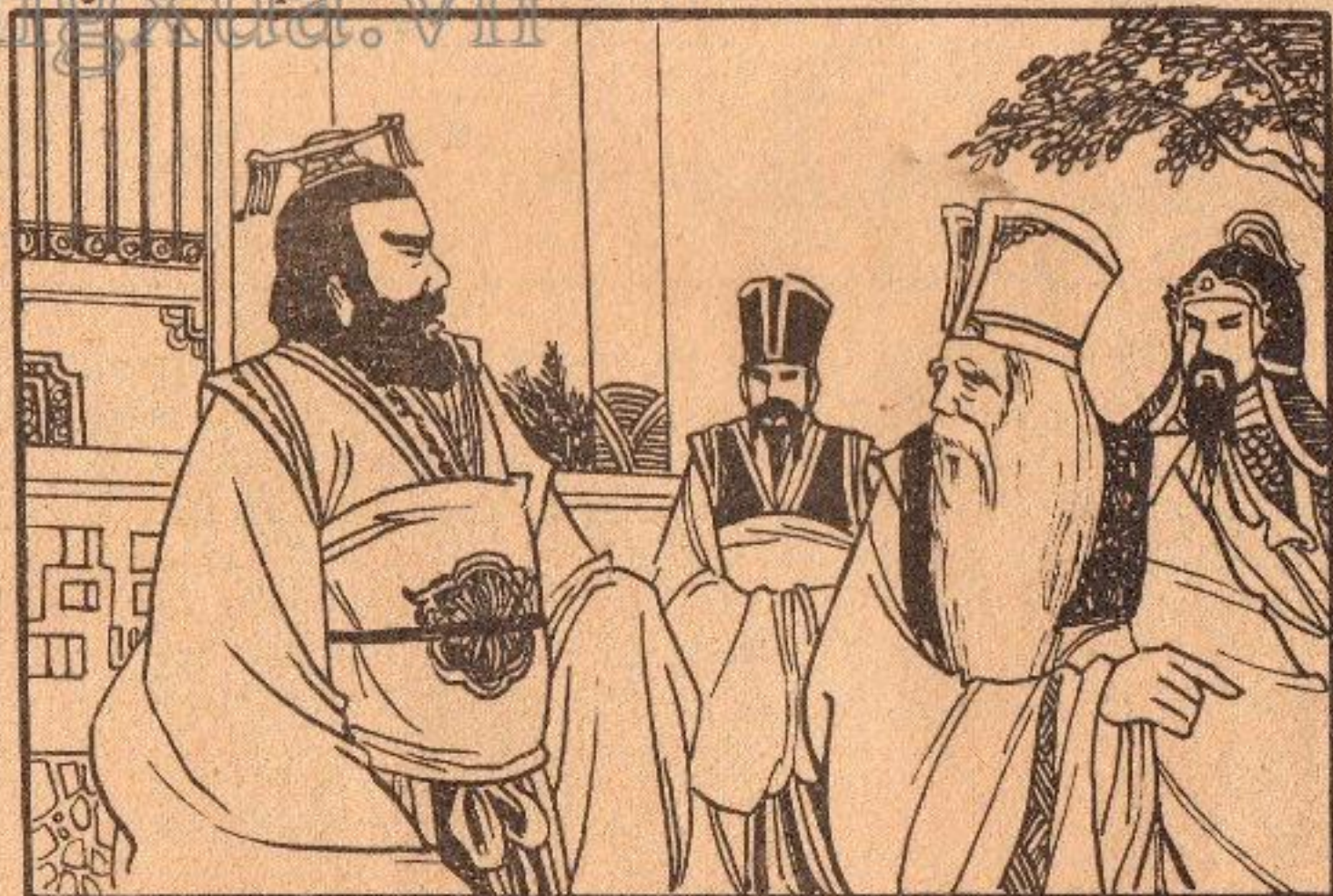
Bí Trọng, Vưu Hôn trở về dinh, vào thẳng hậu cung yết kiến vua Trụ. Hai người tâu: “Cơ Xương chẳng những oán trách mà còn mắng khéo vua, tội ấy không thể tha được”.

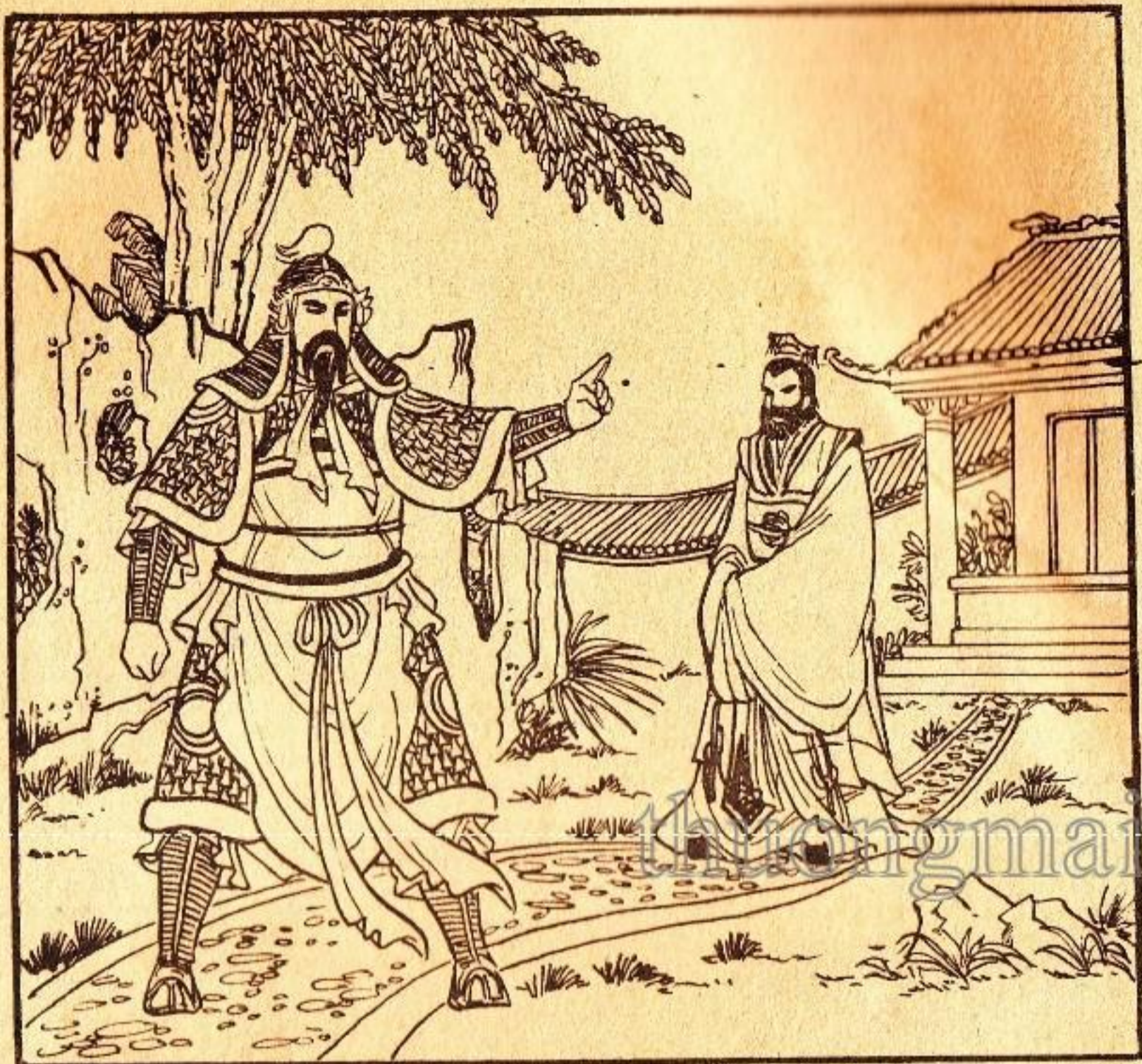
Lúc ấy Cơ Xương vừa lên ngựa ra về thì Triệu Diên chạy đến gọi: “Tây Bá Hâu! Bệ hạ có lệnh mời Tây Bá Hâu trở lại đã”.

Cổ Xương được dẫn về gặp Trụ Vương, Trụ Vương nổi giận mắng: “Người dùng việc bói toán mà nhục mạ trăm lăm lời. Tội ấy không phải gọi là khi quân sao?” Liên truyền đao phủ đem ra chém tức thì.

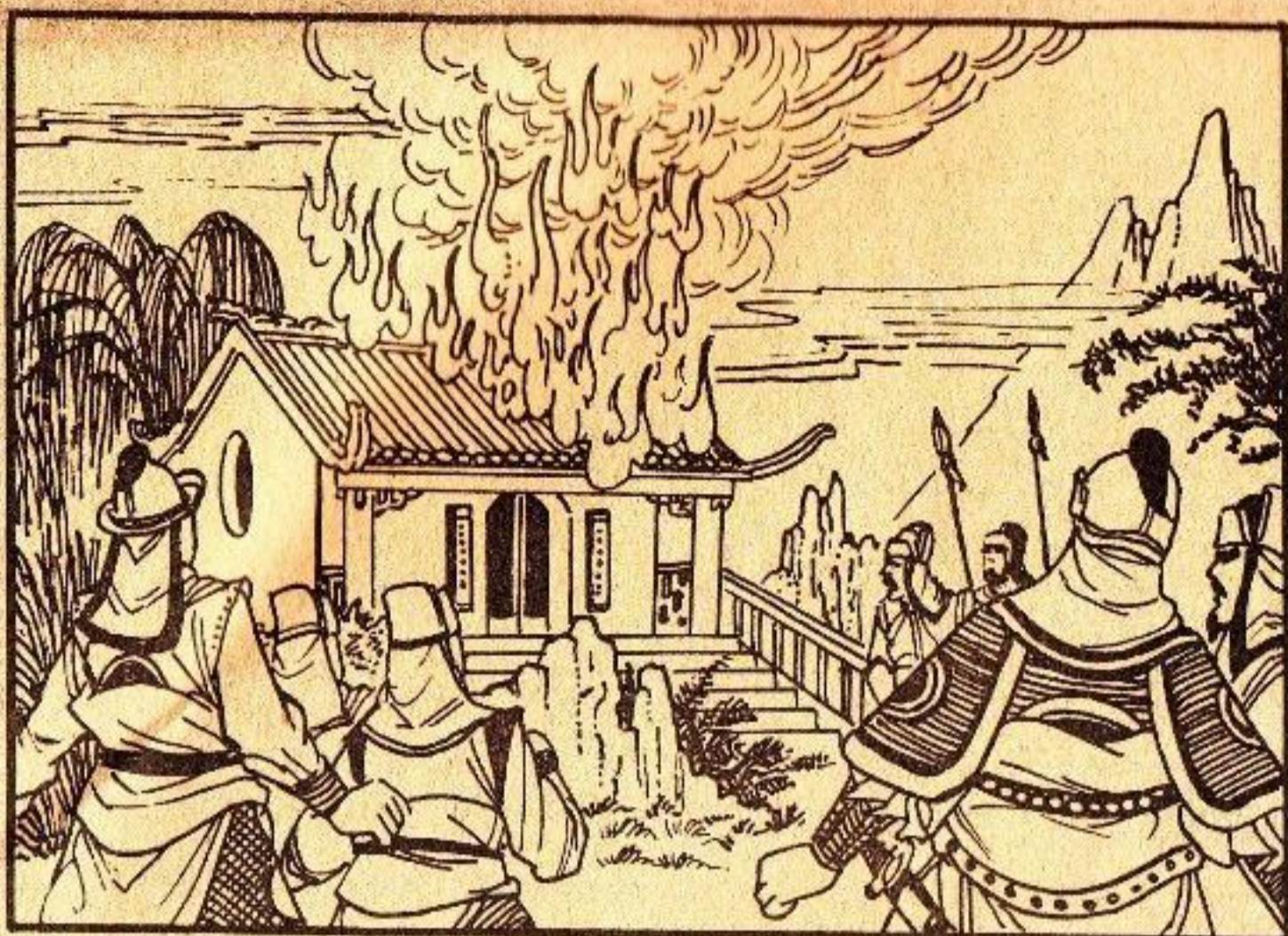

Các quan vội chạy đến cảnh Trụ Vương. Tỉ Can nói: “Bệ hạ hãy truyền Cổ Xương bói một quẻ, nếu quẻ đúng là Cổ Xương ngay thật, còn nếu quẻ không đúng, bệ hạ cứ bắt tội Cổ Xương dối vua”.

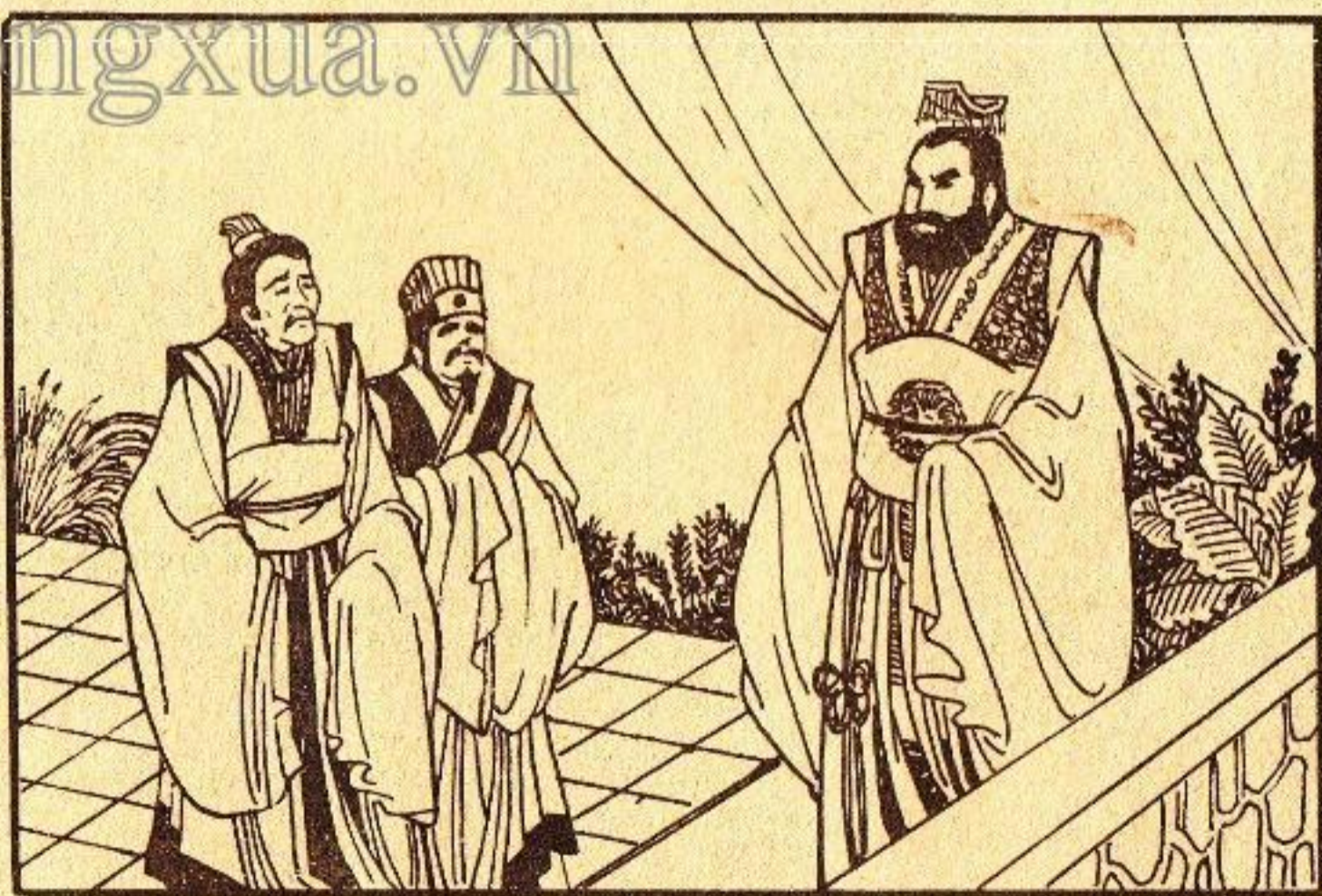

Vua Trụ thấy nhiều vị đại thần can gián, đành nghe theo mà truyền rằng: “Trong trào có việc gì sắp xảy ra, người thử bói xem!”. Cơ Xương rũ quẻ rồi nói: “Xin bệ hạ thỉnh vị thần chủ ra ngoài, kéo trư mai lửa cháy nhà Thái Miếu, vào đúng giờ Ngọ”. Vua Trụ nói: “Vậy thì ta giam dỡ người một đêm, đợi đến trư mai sẽ xét xử”.

Cơ Xương nói với các quan rằng: “Nhờ các ngài tâu xin, tôi mới khỏi chết. Ôn ấy ngàn năm khó quên”.

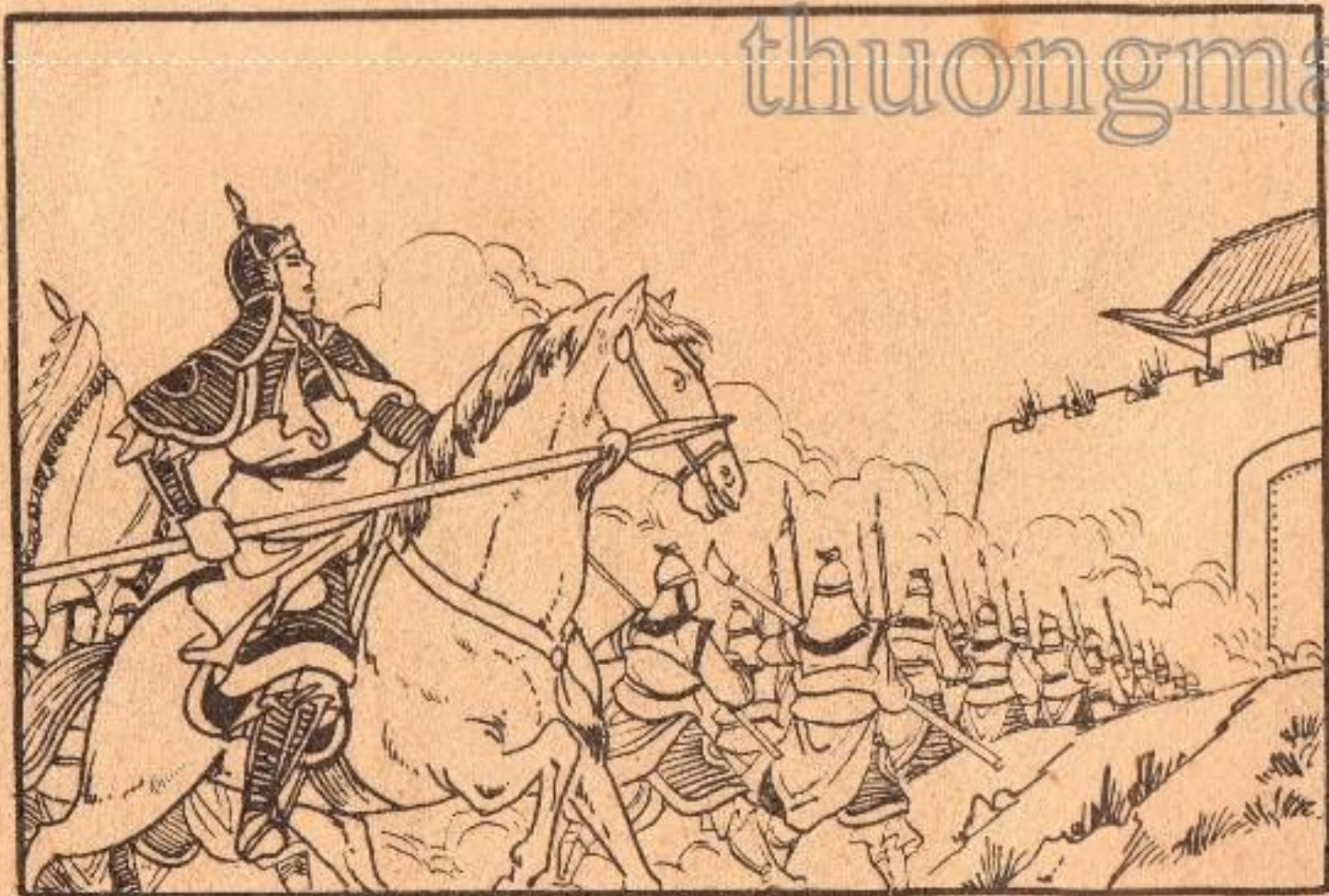
Ngày hôm sau, Trụ Vương theo lời Bí Trọng cho canh gác rất nghiêm ngặt, nhưng đến giờ Ngọ thì một tiếng sấm nổ vang và nhà Thái Miếu bốc cháy dữ dội.

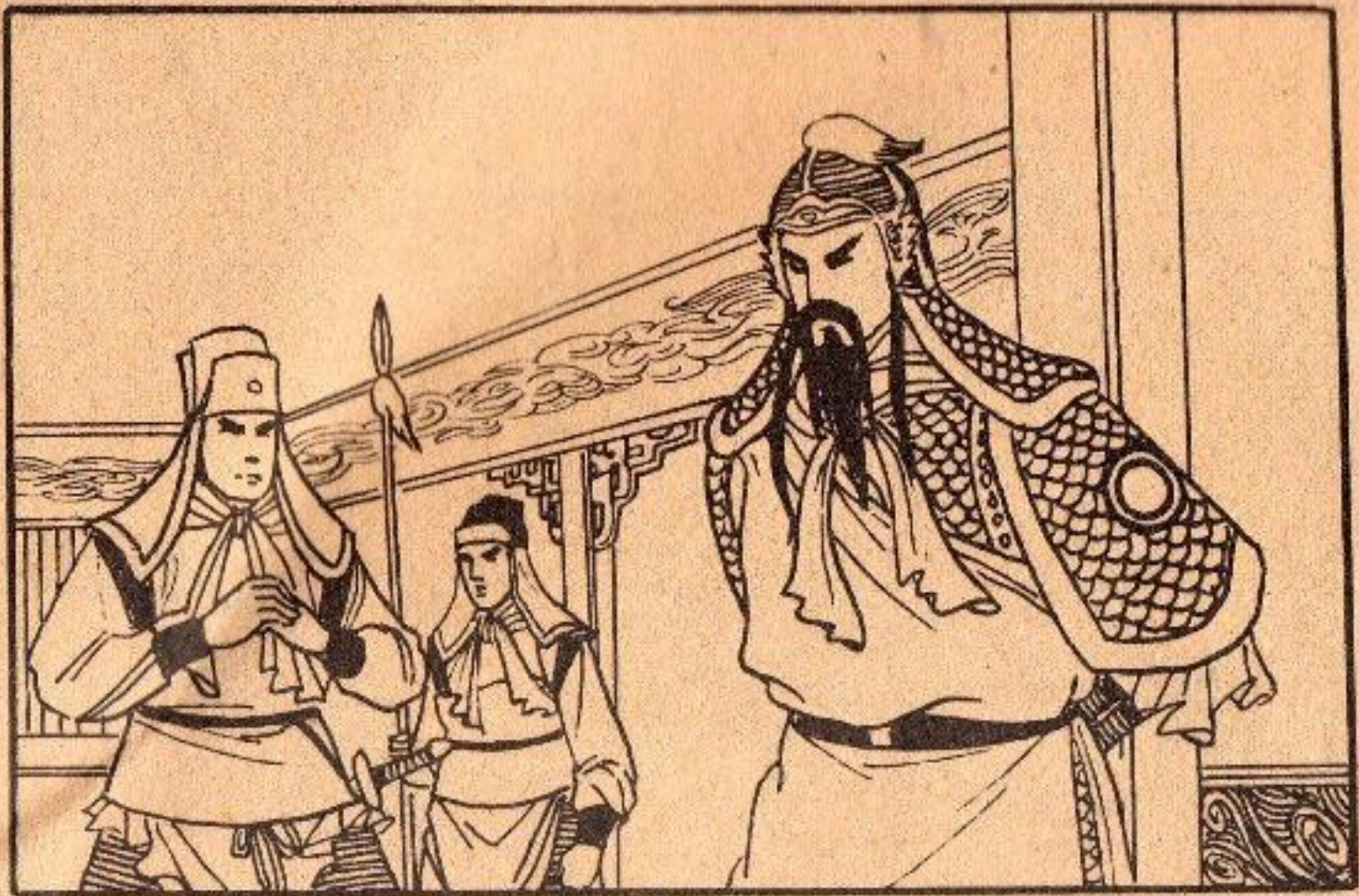
Thấy vậy, Bí Trọng, Vưu Hôn tâu: “Cơ Xương tài tình như vậy, nếu tha về sợ sau này khó lòng. Nếu giết Cơ Xương thì bệ hạ không giữ lời hứa, chi bằng cứ cầm lại nơi triều ca là hơn”.

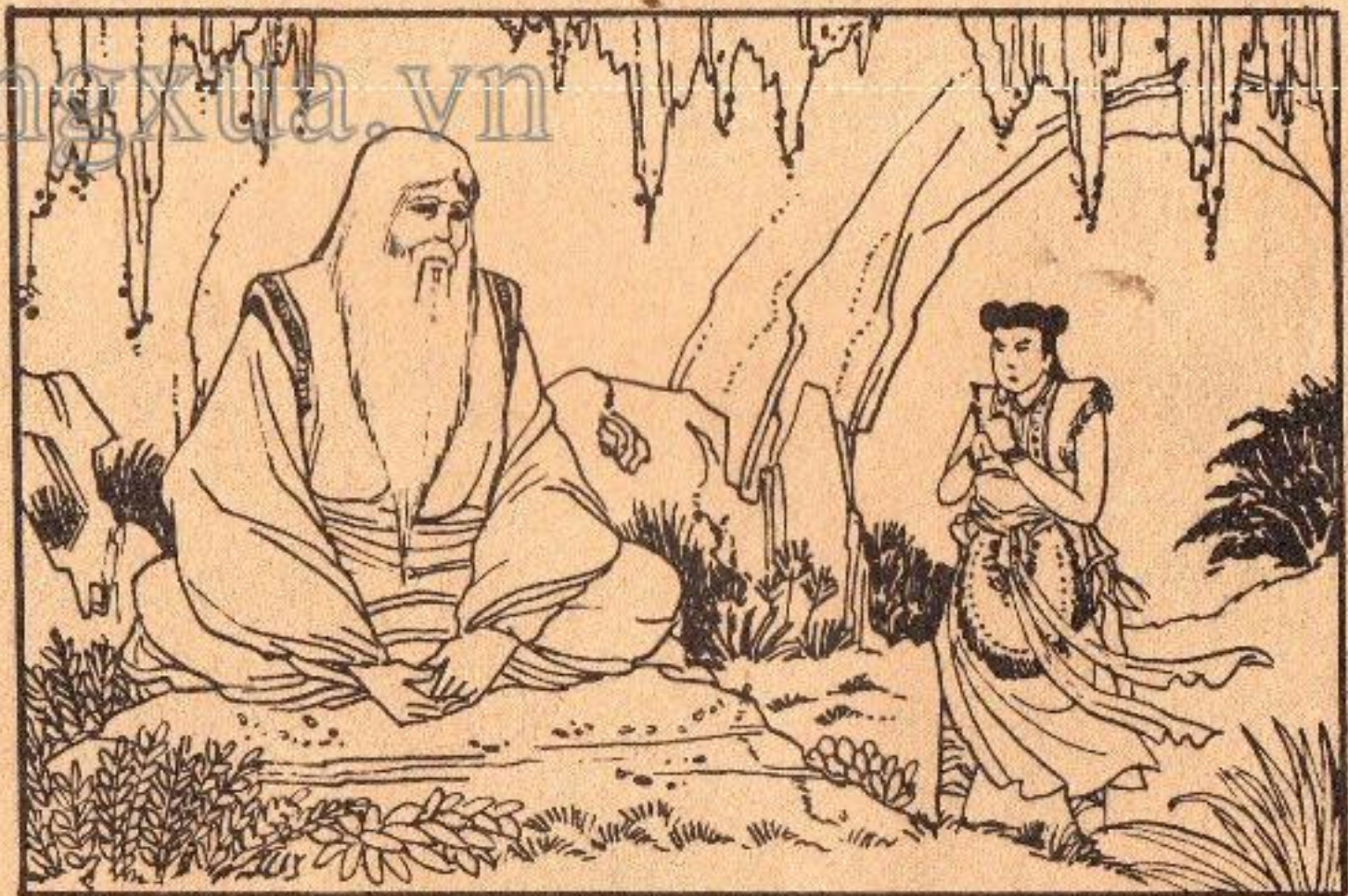
Từ đó, Cơ Xương bị cầm lại chứ không phải tù tội gì, nên vẫn được tự do đi lại trong thành. Cơ Xương chăm nghiên cứu, viết sách, không giận hờn oán trách ai.

Ngày kia, con trai Khương Hoàng Sở là Khương Văn Hoàn lên ngôi Đông Bá Hầu, con trai Ngạt Sùng Vô là Ngạt Thuận thế vị Nam Bá Hầu. Cả hai đều dẫn binh đánh báo thù cho cha, lại khuyên dụ 400 chư hầu cùng theo làm phản.

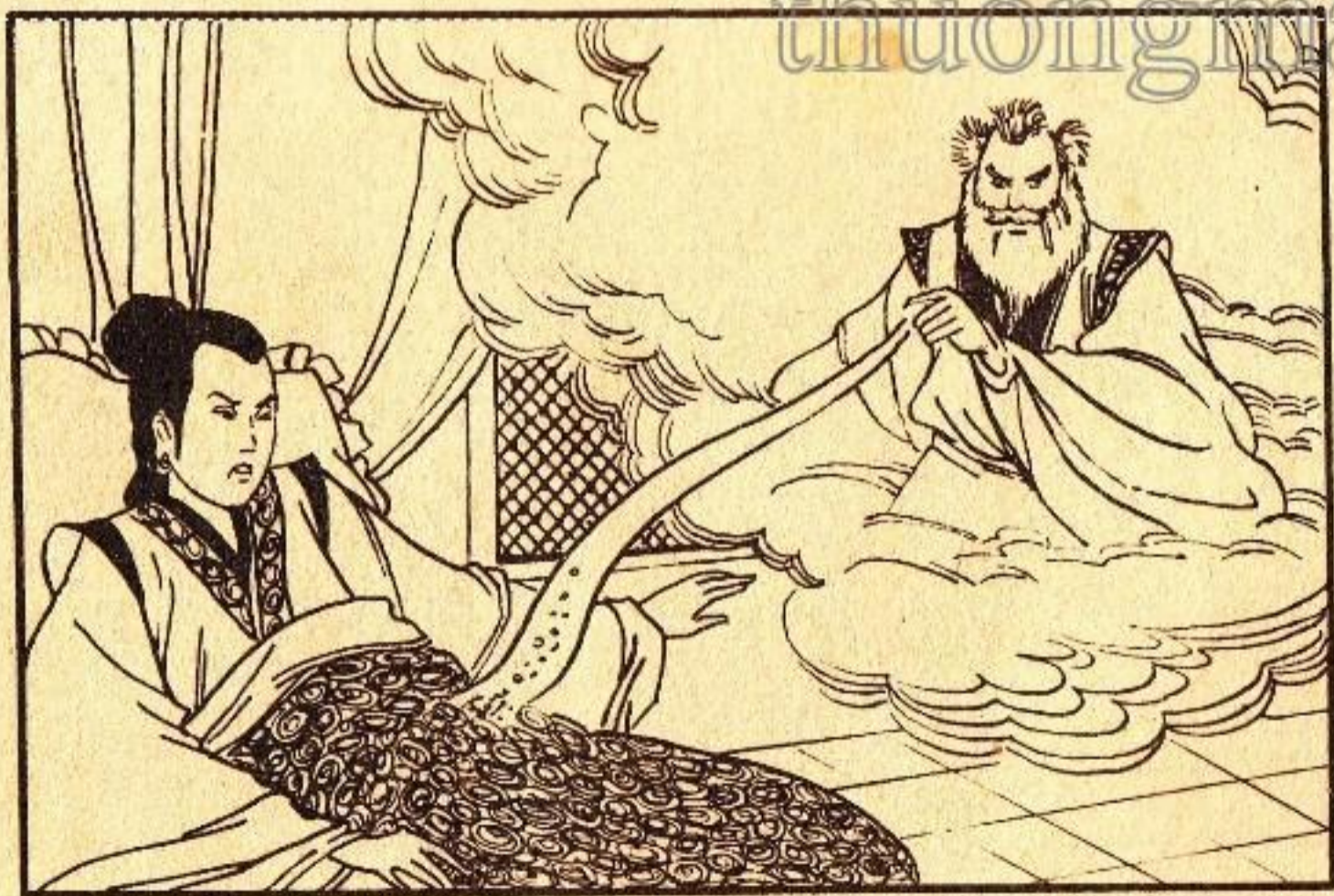
Hoàng Phi Hồ nghe tin liền ban cờ lệnh, truyền các ả thủ thành, đợi cho địch quân phá không nổi phải kéo về, chứ không cho xuất quân đối địch.

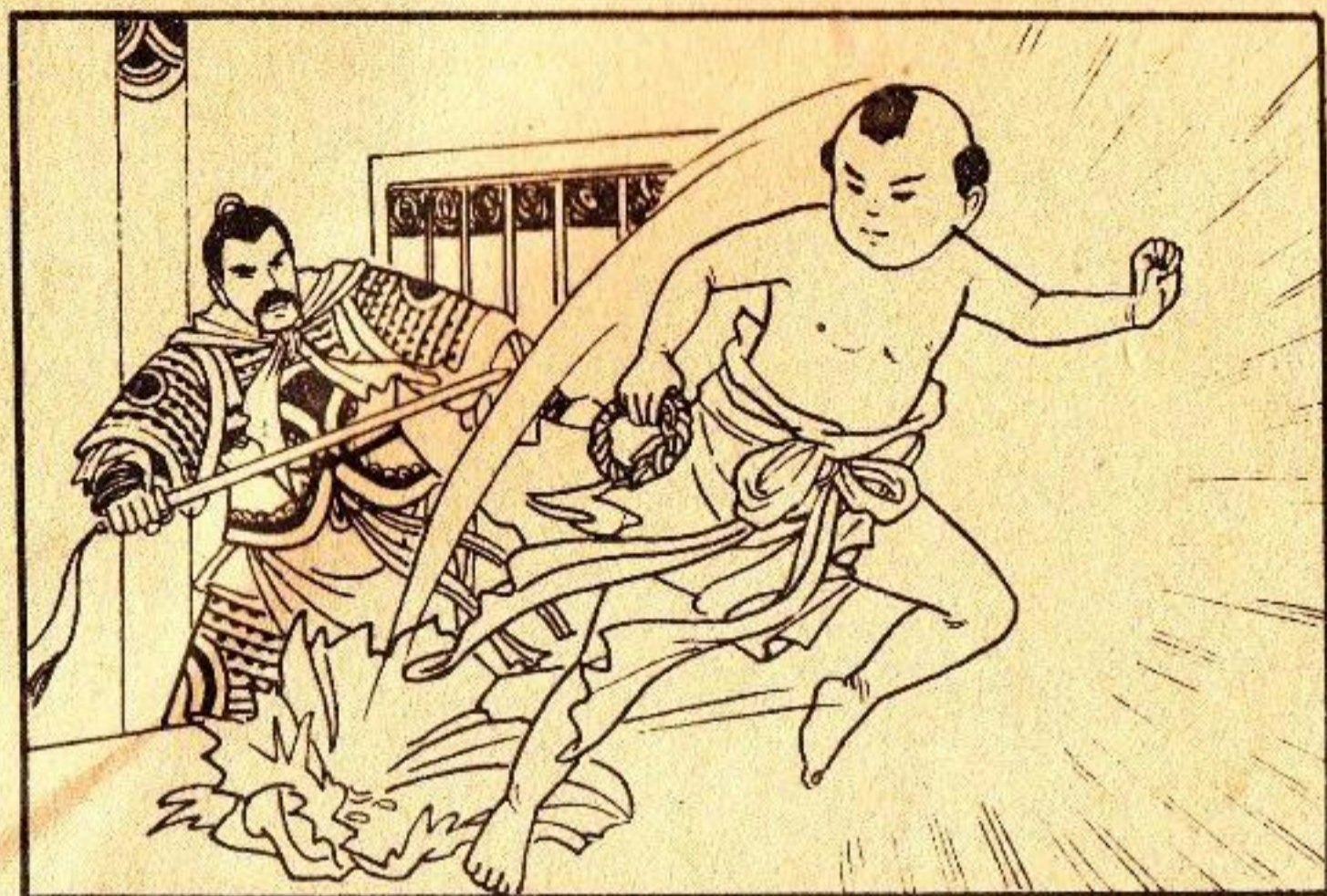
Đây nói về ông Thái Ất ở động Kim Quang là một vị tiên đã sống trên 1500 năm; Hôm ấy có Bạch Hạc Đồng Tử đến báo tin phải cho Linh Châu Tử xuống đầu thai kéo trẻ.

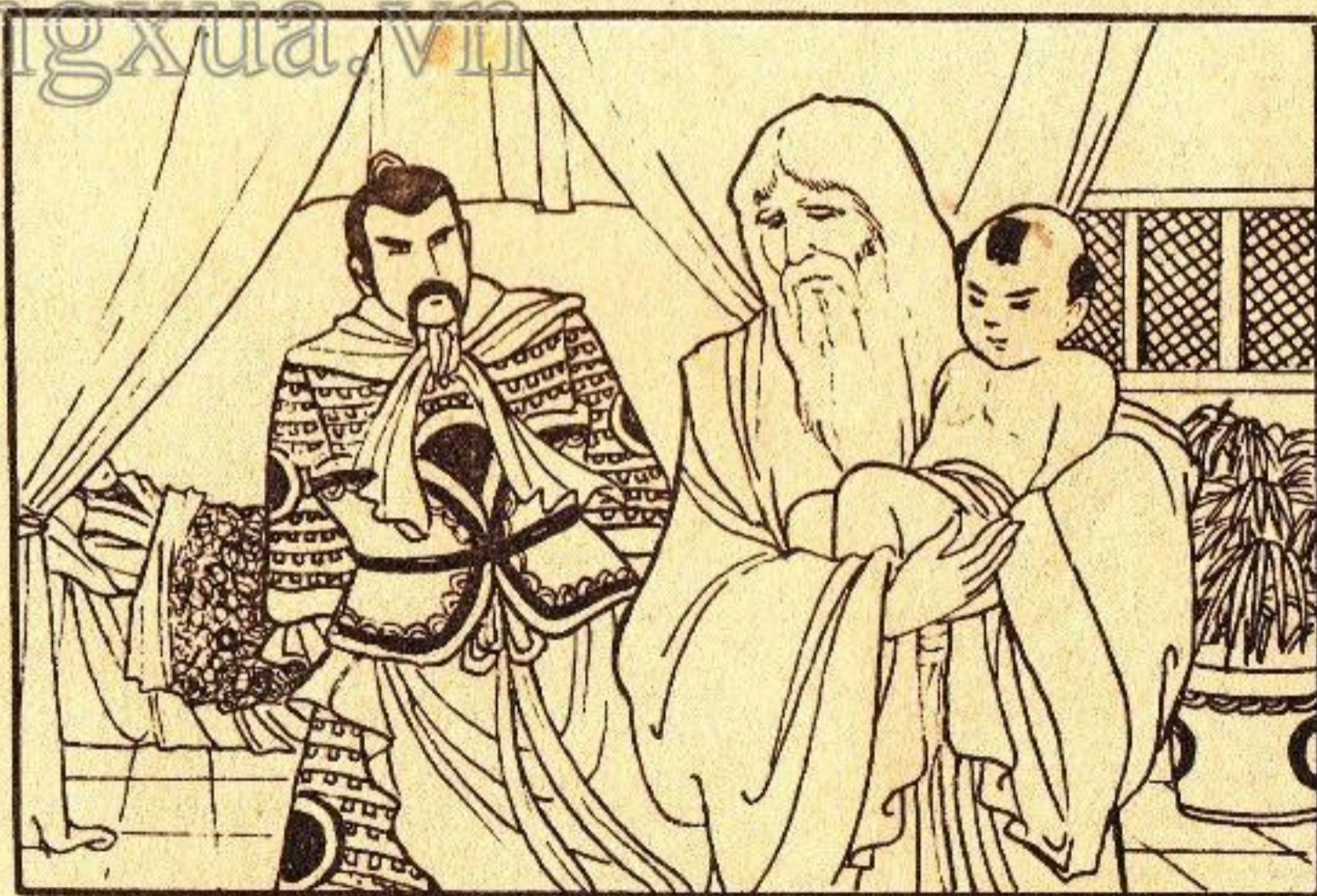
Bấy giờ quan tổng binh ả Trần Đường là Lý Tịnh, vợ là Ân phu nhân sanh được hai con là Kim Tra và Mộc Tra. Đến nay, Ân phu nhân lại mang thai nữa, nhưng thai nghén đã ba năm rưỡi mà chưa khai hoa nở nhụy.

Đêm kia, Ân phu nhân đang nằm ngủ thấy một vị đạo sĩ bước đến: “Phu nhân mau lãnh con quý.” Ân phu nhân chưa kịp trả lời đã thấy vật gì không biết ném ngay giữa bụng, làm cho phu nhân thức dậy, mồ hôi ướt đầm.

Rồi sau đó phu nhân chuyển bụng sanh ra một cái bọc lớn. Lý Tịnh chém rách cái bọc, tức thì một đứa bé nhảy ra tay cầm Càn Khôn quyện, lưng buộc Hỗn thiên lăng (Đó là Linh Châu Tử đầu thai).

Hôm sau, ông Thái Ất đến chúc mừng và nói: “Đứa bé sanh vào giờ Sửu rất khó nuôi, sau này lại phạm tội sát sinh, để ta đặt tên cho nó là Na Tra, sau này nó sẽ theo ta làm đệ tử.”

Na Tra mau lớn phi thường, mới bảy tuổi mà nghịch không ai bằng. Một hôm, Na Tra ra sông tắm, cởi dây lưng đỏ ra giặt làm nước sông loang màu hồng nổi sóng cuộn cuộn, cung điện của Long Vương rung chuyển.

Long Vương biển Đông là Ngao Quảng sai Dà Xoa đi xem việc gì. Dà Xoa nhảy lên thấy Na Tra, nói: “Mây làm dền dãi của Long Vương rung chuyển, tao bắt mây về nộp đây!”

Vừa nói, vừa xách búa chém xả vào Na Tra. Na Tra thấy quỷ Dạ Xoa làm dữ, liền rút Càn Khôn quyền liệng đũa. Dạ Xoa nát óc chết tươi.

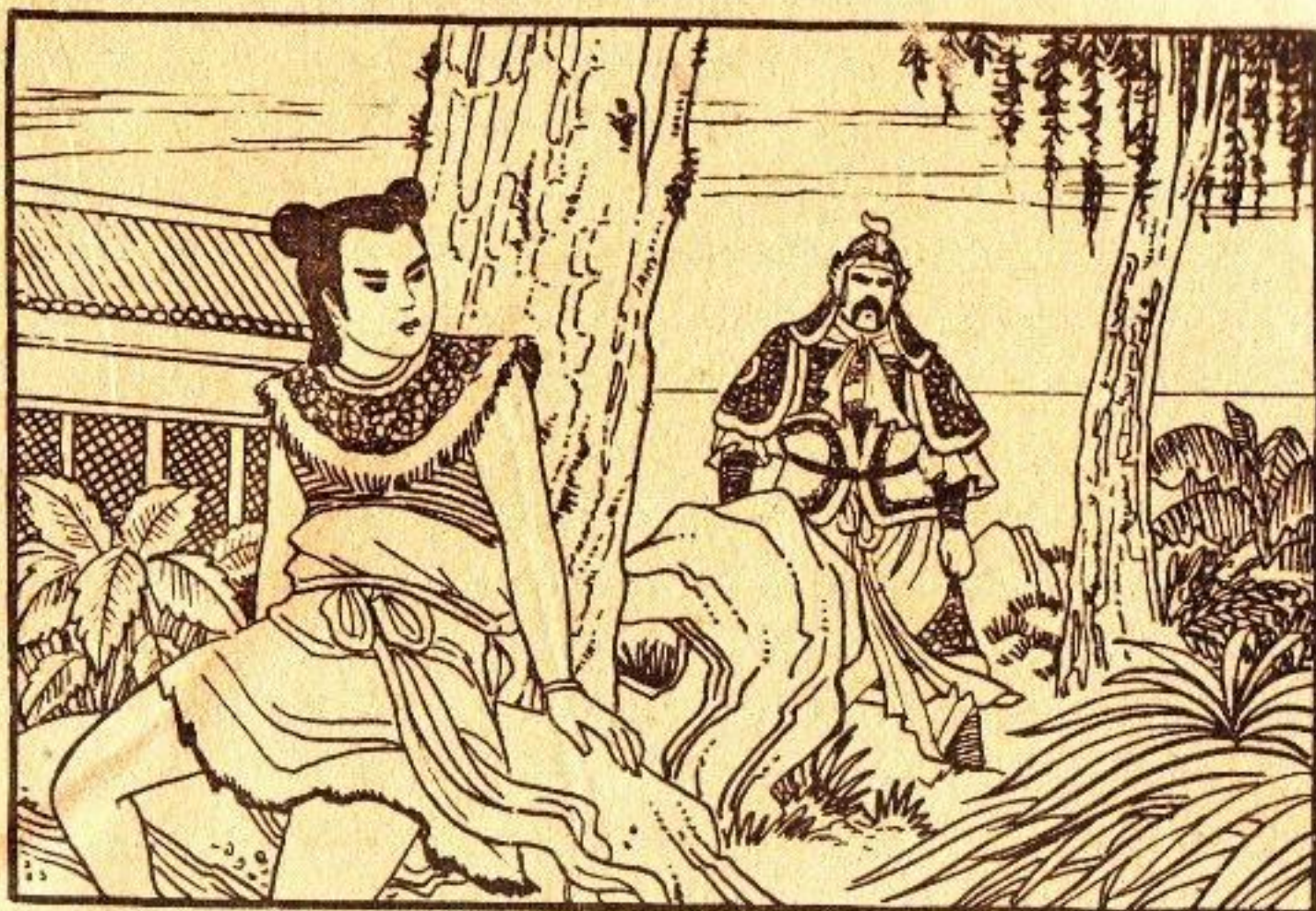
Con trai Ngao Quảng là Ngao Bình nghe tin liền lên bắt Na Tra. Bây giờ Na Tra đang mãi mê đứng xem sóng bủa, thỉnh linh thấy một chàng trai cỡi thú phóng lên kêu lớn: “Thằng nhỏ kia, có phải mày vừa giết chết tướng Dạ Xoa của tao không?”

Ngao Bình cầm kích lướt tới đâm dùa. Na Tra sợ hãi lấy Càn Khôn quyền đập đầu Ngao Bình chết tốt, Ngao Bình hiện nguyên hình một con rồng nhỏ.

Ngao Quảng hay tin nổi giận dùm dùm, hóa ra một tú tài đến gặp Lý Tịnh (Ngao Quảng vốn là bạn của Lý Tịnh) — Ngao Quảng hăm hăm kể lại sự việc — Lý Tịnh thất kinh vội đi tìm Na Tra xem sao.

Na Tra nói: “Có mấy sợi gân rồng con mới tìm được, định đem phơi khô để cha dùng làm dây cột giáp, thứ này tốt lắm”. Na Tra kể lại chuyện đi tắm sông, giết chết thái tử Long Vương. Lý Tịnh đứng chết điếng.

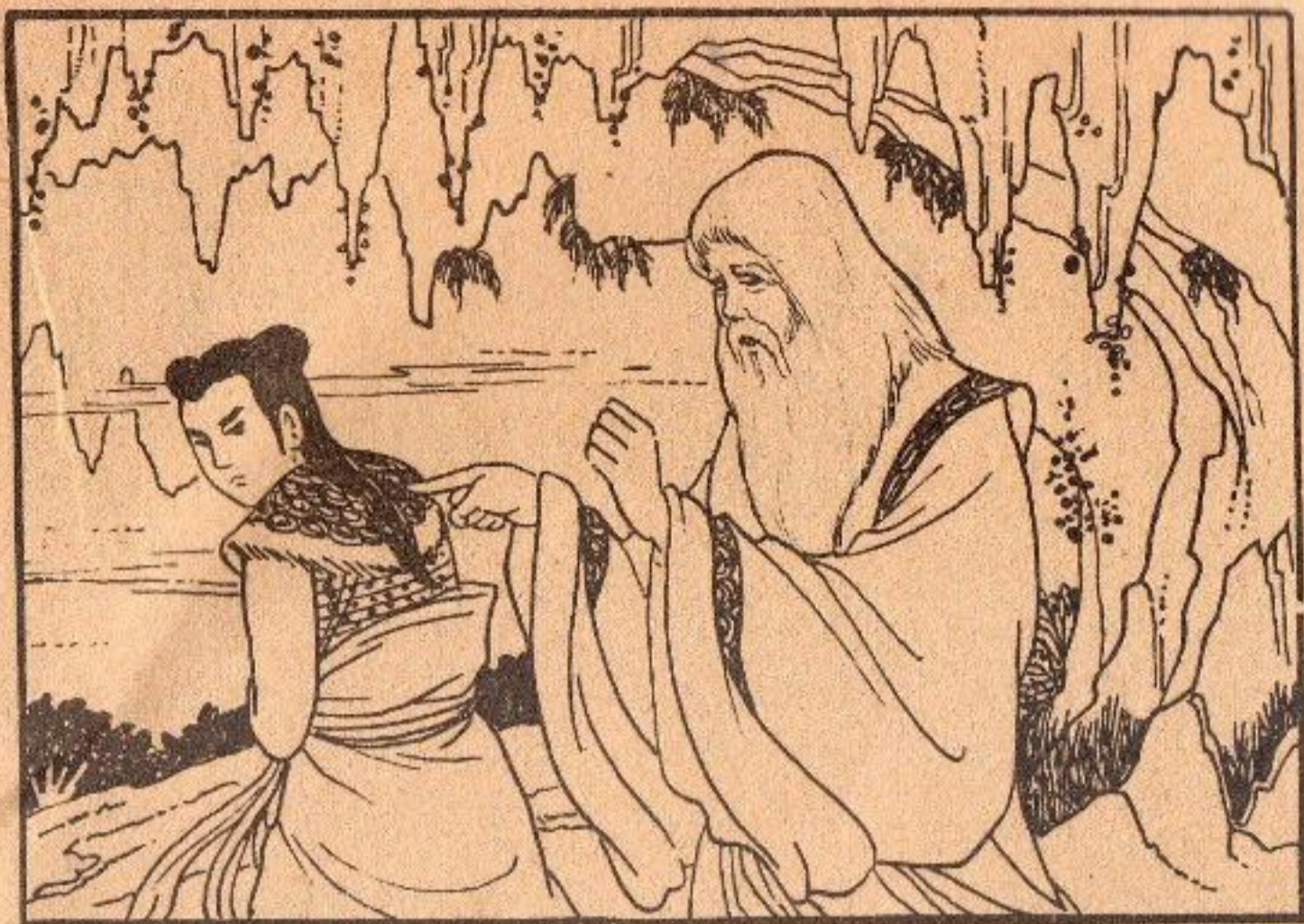
Lý Tịnh dẫn Na Tra vào gặp Ngao Quảng. Na Tra cúi chào: “Chào bác! Cháu vì không biết nên lỡ xúc phạm đến đại huynh. Nay gân của đại huynh còn nguyên, chưa đứt khúc nào, xin trả lại bác, mong bác tha lỗi”.

Ngao Quảng thấy nắm gân rồng càng đau xót liền quay sang nói với Lý Tịnh: "Nay tôi không còn tình nghĩa gì hết, quyết đến trước mặt Thượng đế đầu cáo, thử... chú tránh khỏi vạ này không?"

Na Tra thấy cha mẹ mình than vãn, liền quì thưa: "Con không phải người phạm tặc, chính là học trò của ông Thái Ất ở động Kim Quang. Để con về thuật lại việc này với thầy con. Nếu Ngao Quảng có làm gì, bất quá mạng thể mạng".

Na Tra dọn thổ về đến động Kim Quang, đem mọi việc thuật lại một hồi, nhờ thầy cứu mạng. Thái Ất dặn nhỏ Na Tra bảo phải làm y kế, rồi họa bùa trên lưng Na Tra, khiến Na Tra đến cửa trời đón đường Ngao Quang.

Na Tra đứng trước đền Bửu Đức đợi Long Vương. Bấy giờ Ngao Quảng mới lệnh mệnh đến. Na Tra trông thấy nổi xung xách Càn Khôn quỳen nhắm trên lưng Ngao Quảng đánh xuống. Ngao Quảng bị đánh lén, không đề phòng được, té nhào dưới đất, la ré om sòm, đền Bửu Đức chưa mở cửa, không ai can thiệp.

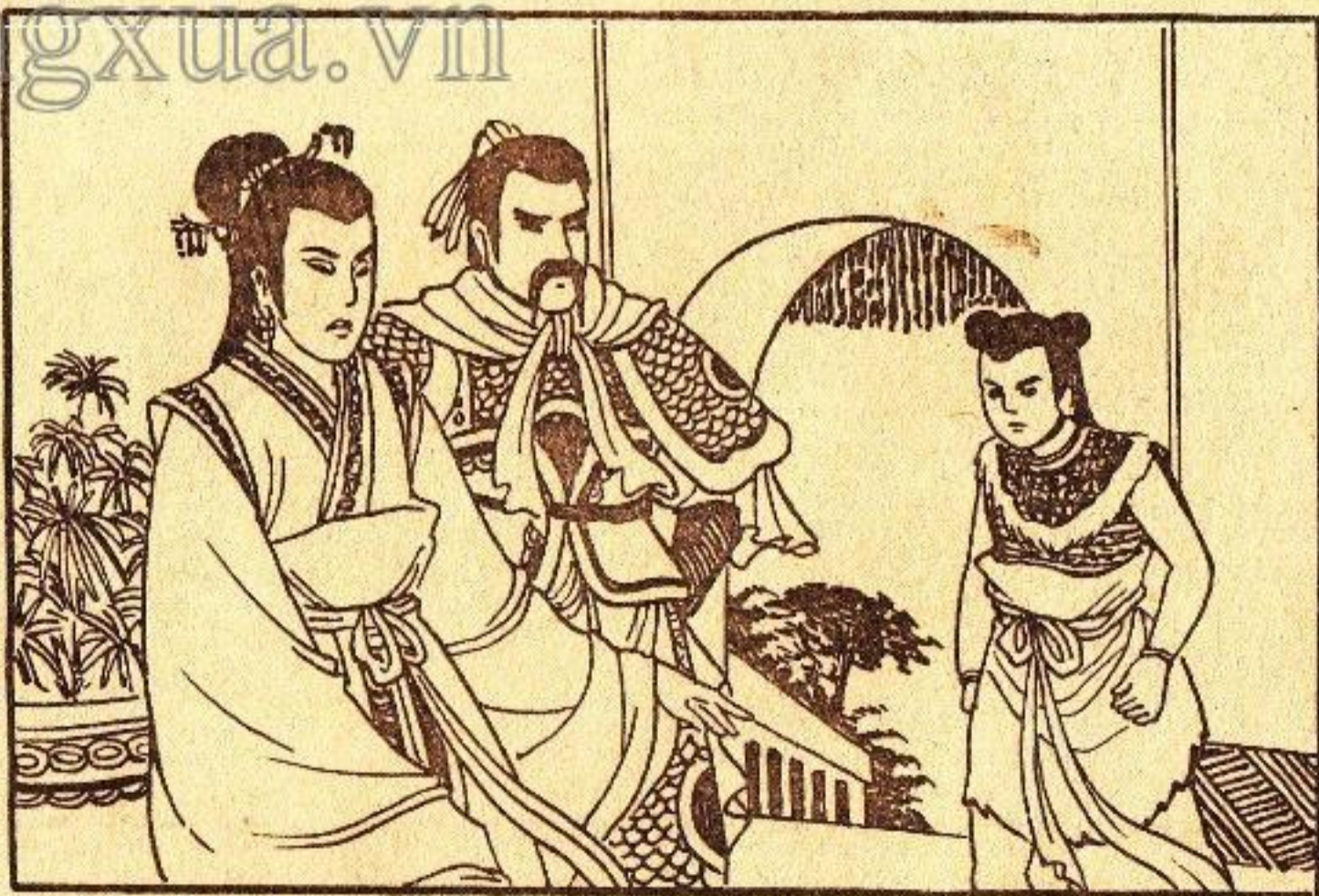
Ngao Quảng hiện nguyên hình Long Vương. Na Tra nhảy lên đè cổ Ngao Quảng, vén áo nhỏ mấy chục cái vảy. Ngao Quảng đau đớn xin tha mạng. Na Tra nói: “Mày muốn sống thì đừng thừa kiện nữa, hãy theo ta về ải Trần Đường, bằng cái lại, ta đập chết tức thì”.

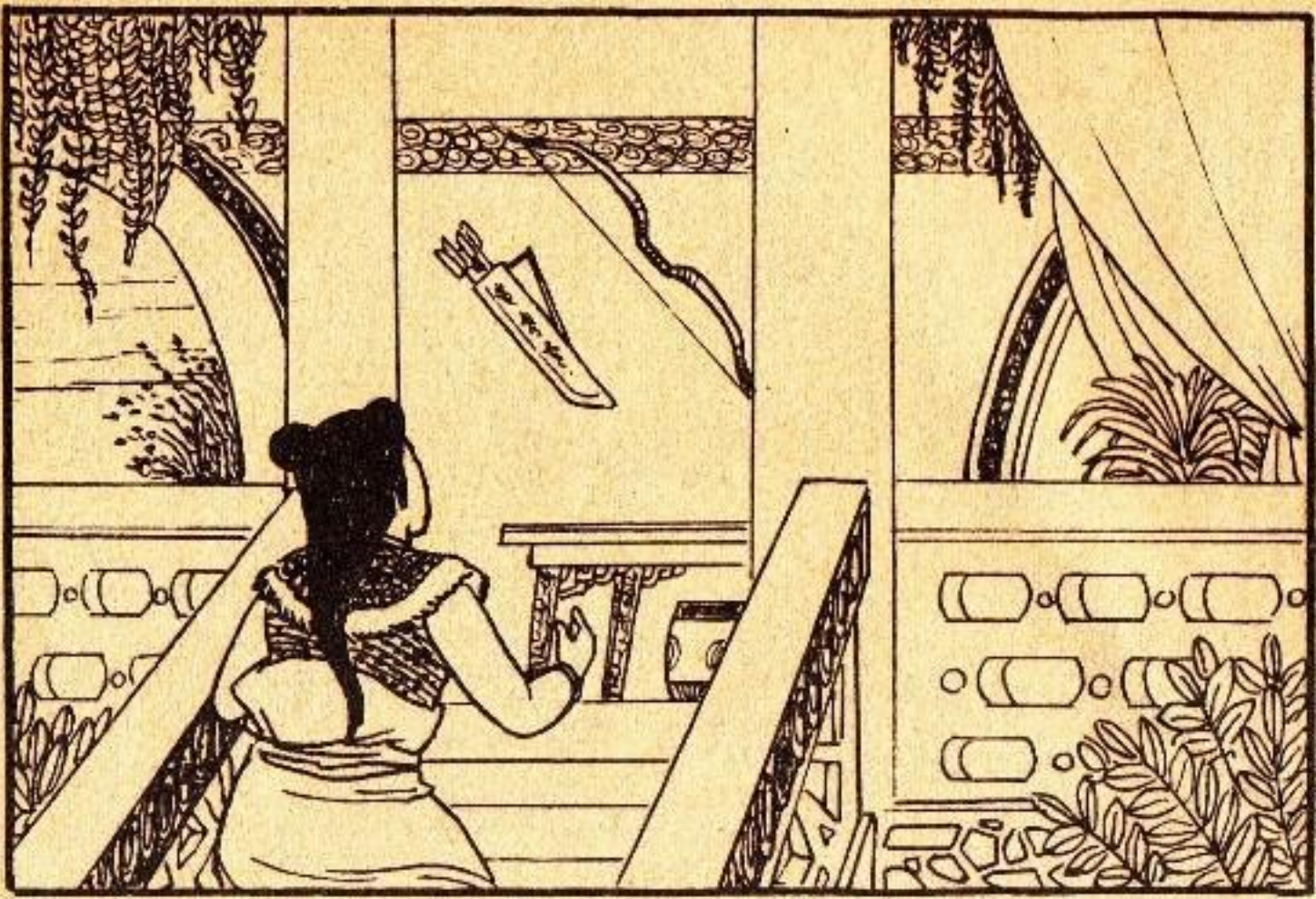
Ngao Quảng đang lúc thất thế phải thuận lời. Na Tra nói: “Vậy thì hóa ra con rắn nhỏ dạng ta bỏ vào túi, mang về cho tiện”. Ngao Quảng khó chối từ, phải hóa ra con rắn nhỏ. Na Tra bỏ vào túi áo rồi dang vãn về ải Trần Đường.

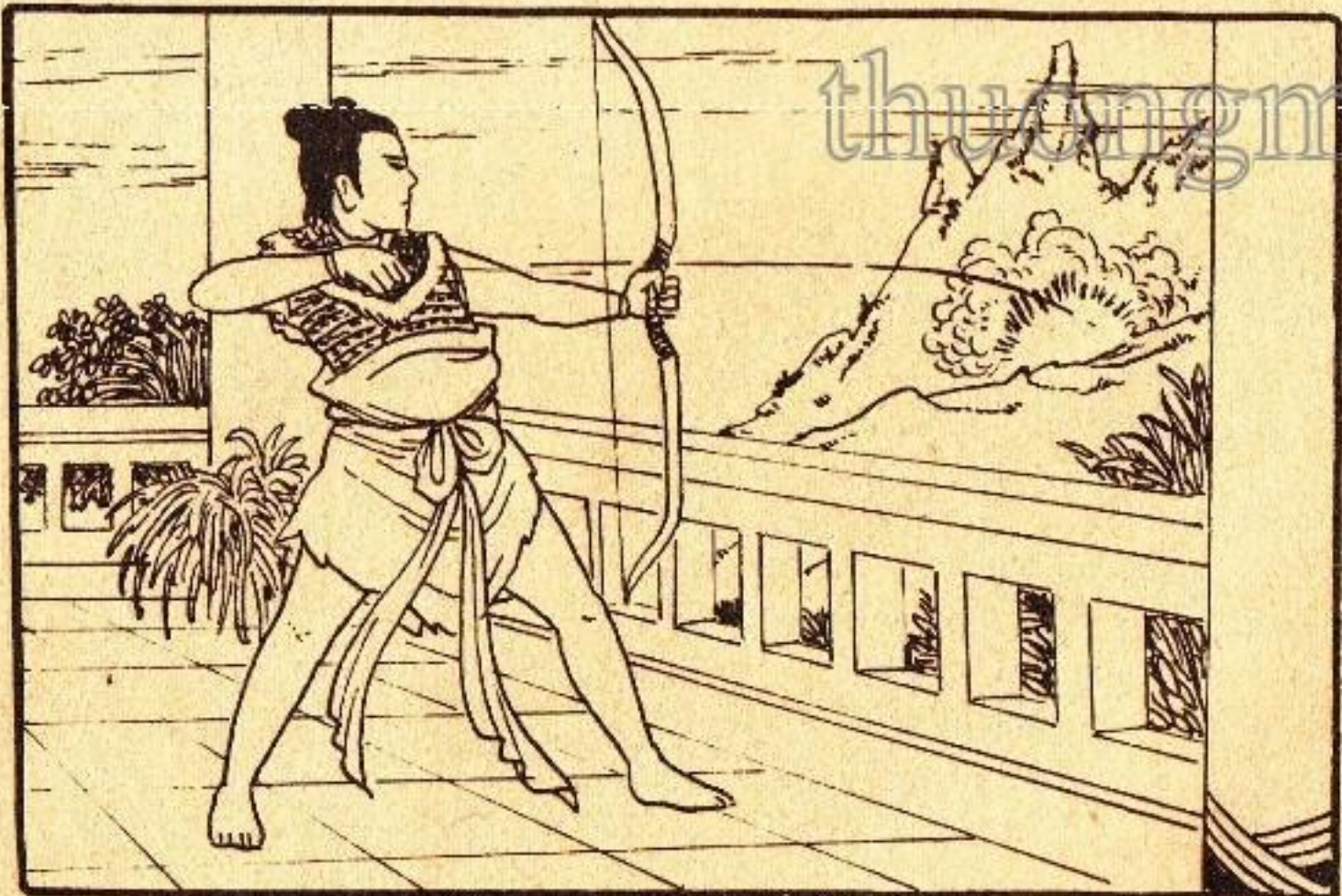
Về đến dinh Lý Tĩnh, Ngao Quảng hiện nguyên hình giận dữ nói với Lý Tĩnh: “Anh sanh nhằm loài quái thai, nó dám nhổ vấy tôi đây này! Để tôi hội đủ Tứ Hải Long Vương đến cửa Trời đầu tổ xem anh có trốn khỏi tội không?”

Ngao Quảng nổi cơn gió lớn, bay vụt ra biển mất. Na Tra qui lạy thưa: “Xin cha mẹ yên tâm. Thầy con nói rằng con vâng lệnh Ngọc Hư, đầu thai giúp chúa, đầu đánh chết Long Vương bốn biển cũng chẳng có tội gì. Nếu có điều chi, thầy con chịu hết”.

Một hôm, trong khi đi dạo mát, Na Tra trèo lên vọng đài trong vườn, thấy một cây cung lớn chạm ba chữ “Càn Khôn cung” lại có ba mũi tên khắc ba chữ “Chấn thiên Tiên”

Na Tra liền lấy cung, lắp tên, kéo thẳng cánh nhắm bắn qua hướng Tây Nam. Bỗng nghe một tiếng nổ vang trời như tiếng sấm, hào quang chói mắt, oai khí ghê mình. Na Tra hoảng hồn không dám bắn nữa.

Hôm ấy, học trò của Thạch Cơ là Bích Vân Đồng Tử xách giỏ hoa đi hái thuốc, thơ thần ở chân đồi, tình linh bị một mũi tên bay vào đến găm trúng cổ họng, chết tươi. Học trò thứ hai là Thê Vân Hồng Nhi thấy vậy vội chạy về báo với Thạch Cơ.

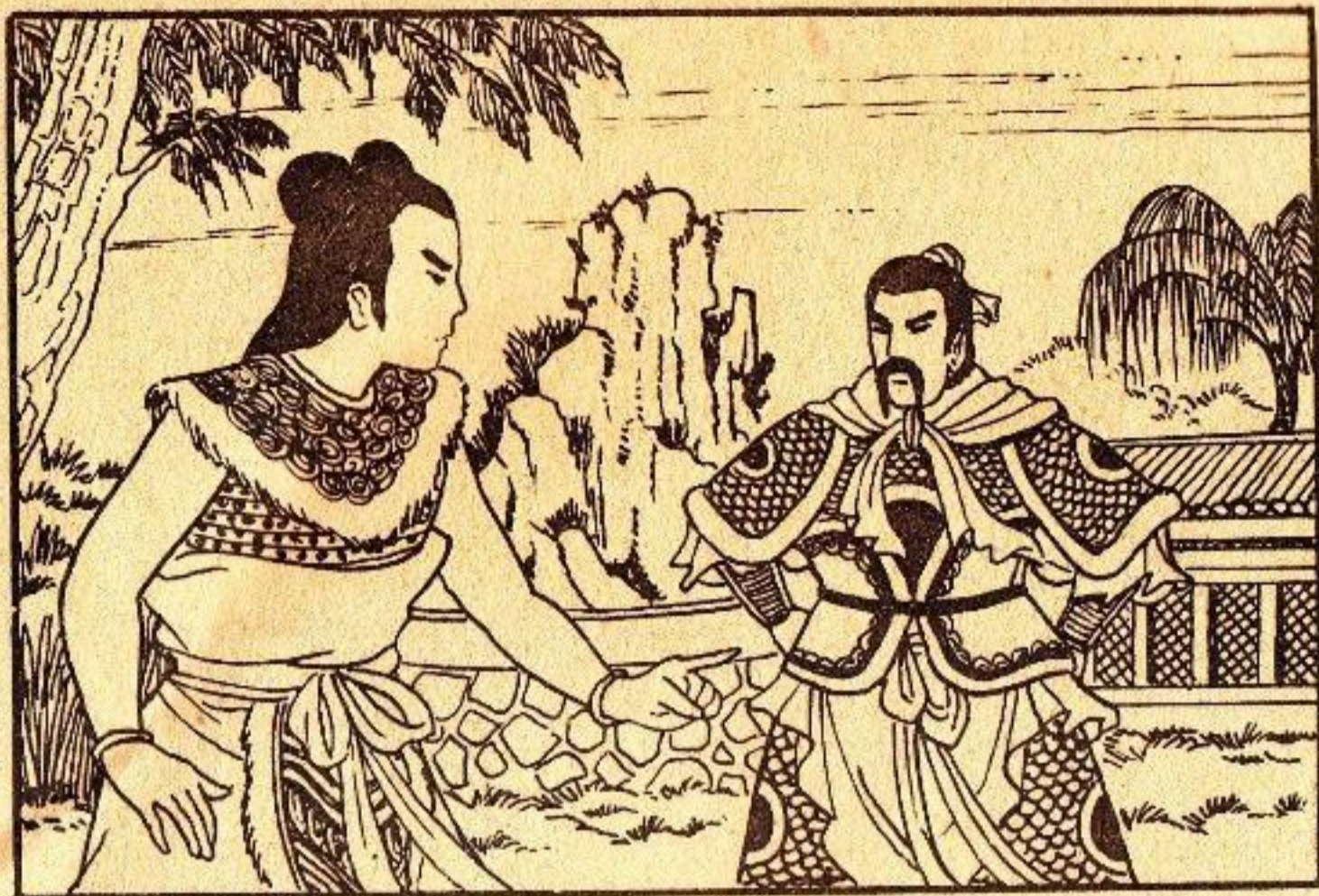
Thạch Cơ liền theo chân Thê Vân đến nơi, thấy trên mũi tên có khắc chữ "Chấn Thiên", lòng hậm hực, nói: "Chấn Thiên là báu tiên để tại ải Trần Đường, người giữ ải này là Lý Tịnh. Nếu Lý Tịnh không bán thì còn ai vào?"

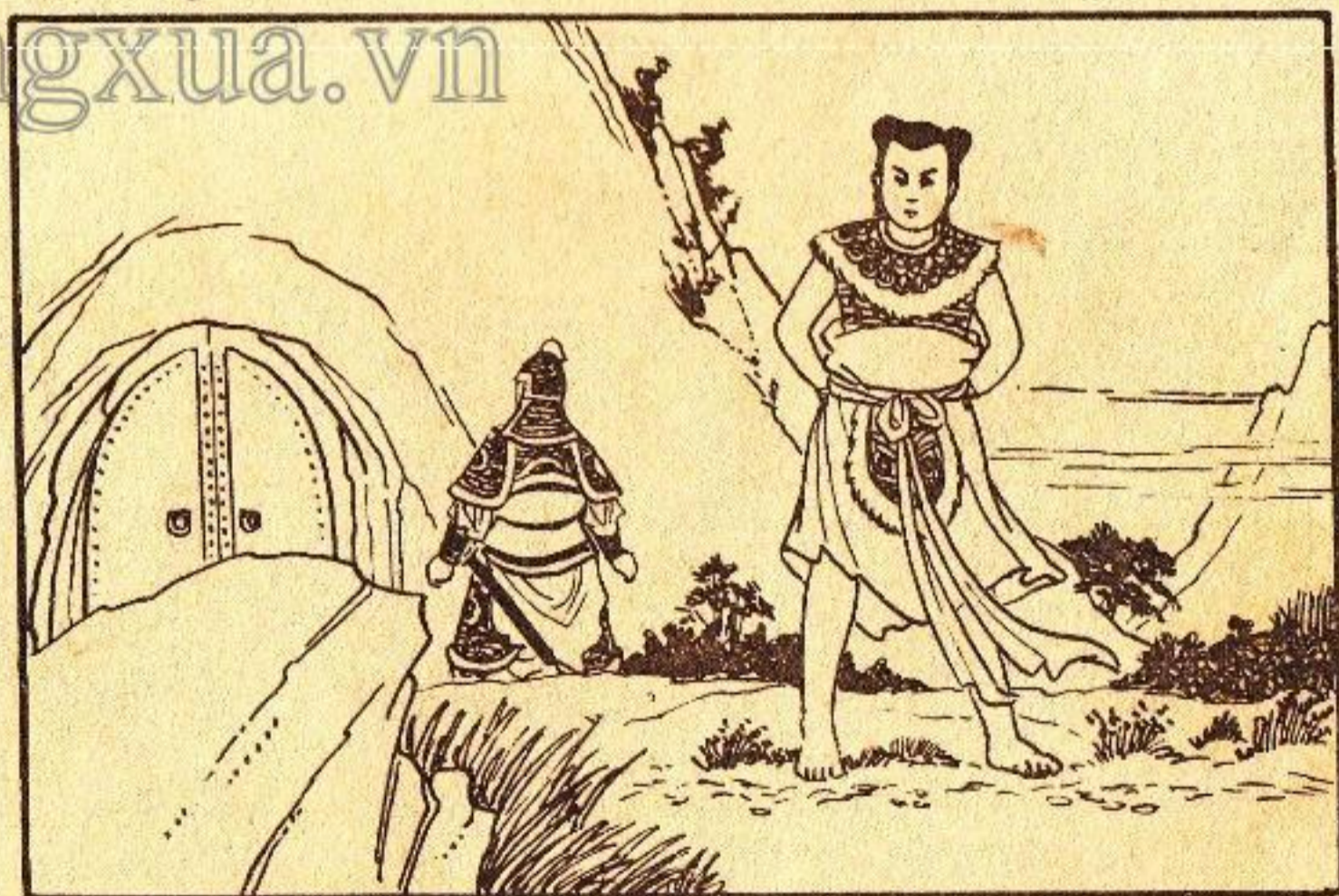
Thạch Cơ cỡi Thanh Loan bay đến ải Trần Dương. Lý Tịnh nghe báo vội ra thi lễ. Thạch Cơ nổi giận hét: "Người là đứa vong ân". Thạch Cơ liền lấy khăn choàng gọi là Bát quái Vân quang quăng xuống, truyền Huỳnh Kim lực sĩ lấy khăn phép vắn vào mình Lý Tịnh, bắt đem về động.

Về động, Thạch Cơ nói cho Lý Tịnh hiểu nguyên do rồi đưa mũi tên Chấn Thiên ra. Lý Tịnh thất kinh nói: "Xin nương nương cho tôi về ải tra xét kẻ bán tên. Nếu tôi không tra ra, xin đến đây chịu chết".

Lý Tịnh về gọi Na Tra vào hỏi việc. Na Tra nói: “Bạch Cốt là động nào? Học trò bà Thạch Cơ đi đâu mà bị tên vậy? Nếu có thì đó là chuyện rủi ro, xin cha dẫn con đến đó. Không liên hệ gì đến cha mẹ cả, con làm con chịu thôi”.

Hai cha con cùng nhau dọn thổ đến núi Khô Lâu, động Bạch Cốt. Lý Tịnh bảo Na Tra đứng ngoài chờ, còn mình thẳng vào trong yết kiến Thạch Cơ.

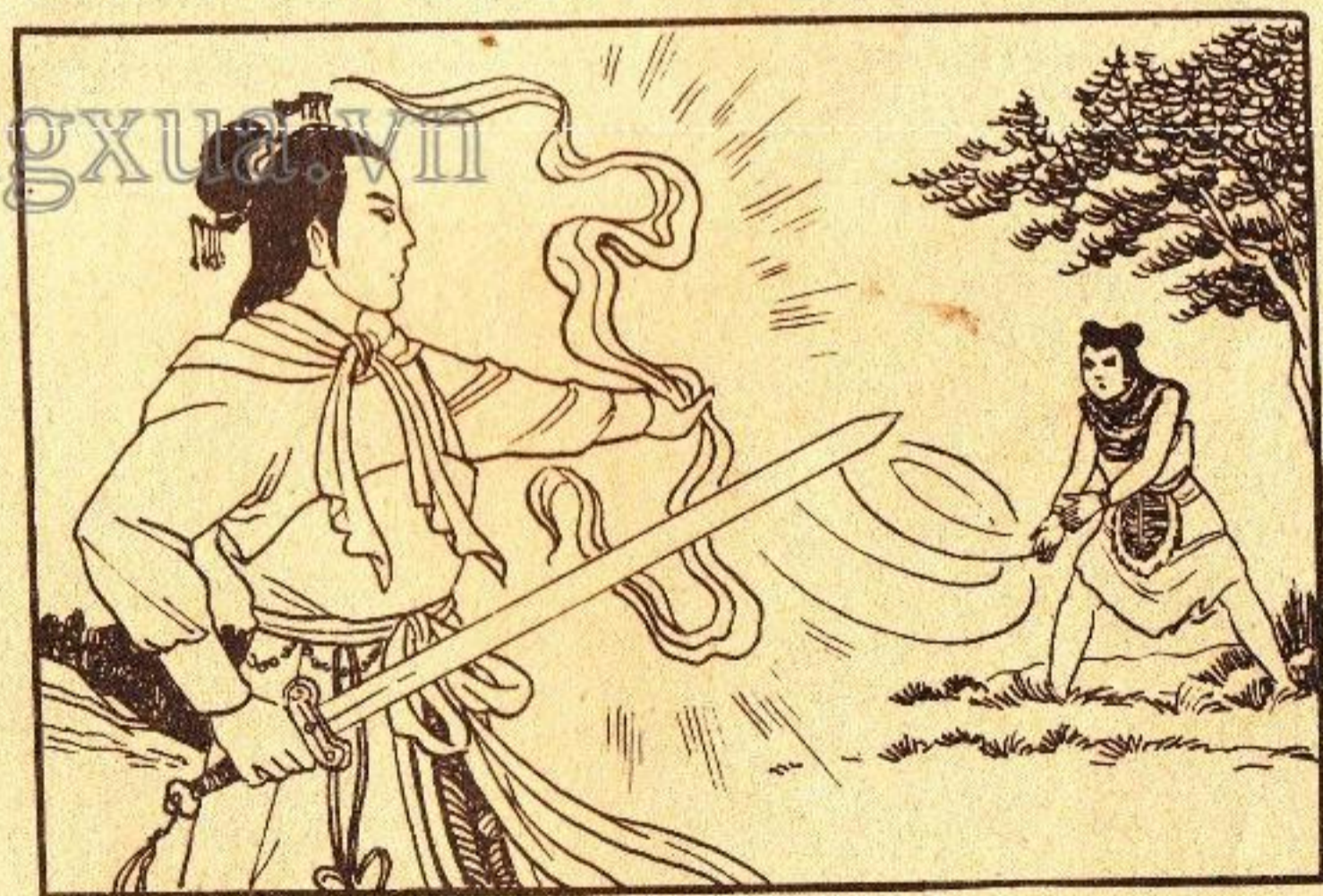
Lý Tịnh vào cho biết Na Tra là người đã bán mũi tên đó. Thạch Cơ sai Vân Thể ra gọi Na Tra vào trị tội.

Na Tra nghĩ thầm: “Đây là hang ổ của chúng, nếu ta chẳng ra tay trước, để lọt vào thì khó mà đối phó sau này”. Nghĩ rồi liền nắm Càn Khôn quện lên đánh Thể Vân. Thể Vân không đề phòng bị đánh trúng té nhào xuống đất, thở hơi hóp.

Thạch Cơ nghe động liền xách gươm chạy ra. Na Tra ném Càn Khôn quyền tấn công. Thạch Cơ vội đưa tay ra bắt.

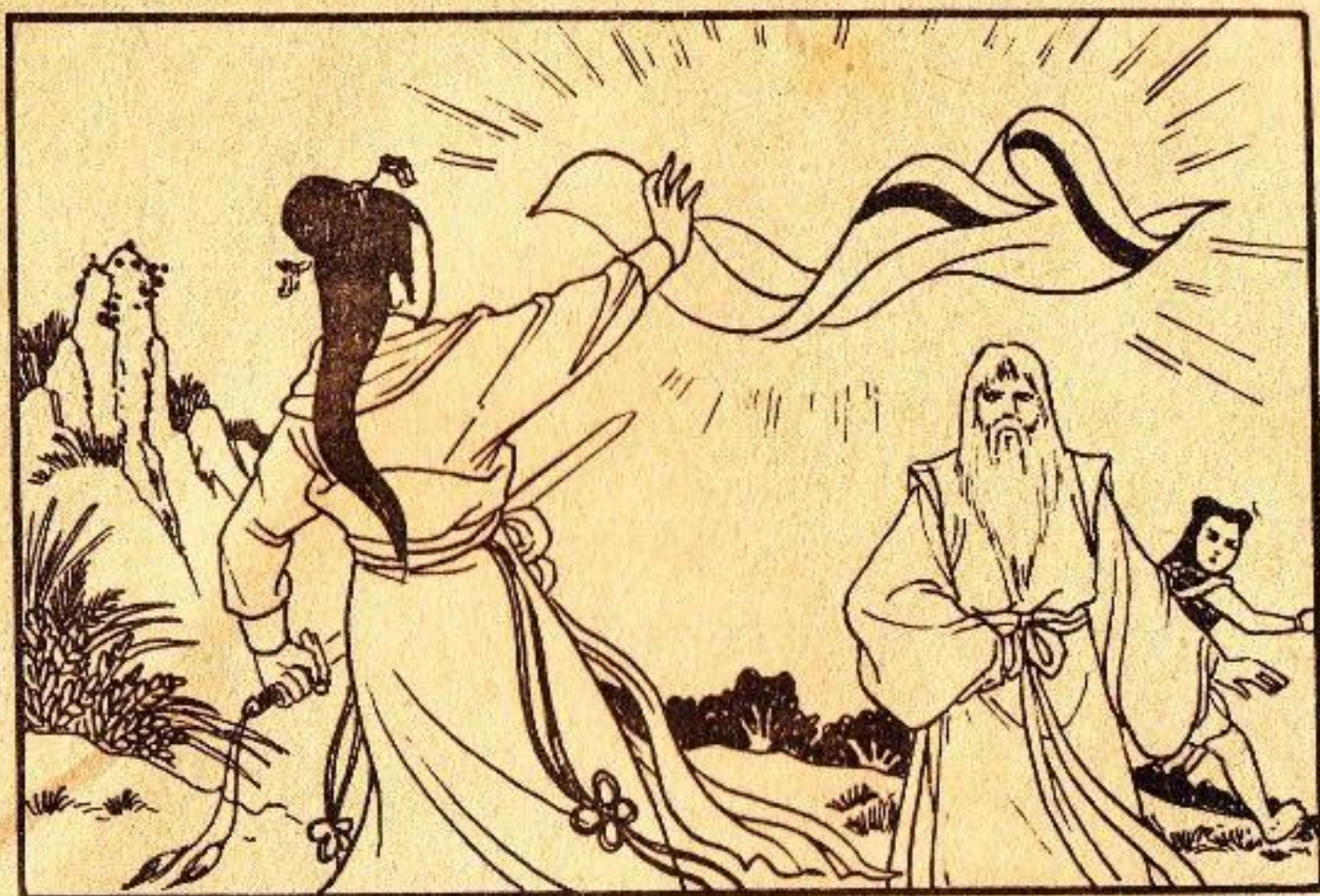
Na Tra thấy Càn Khôn quyền bị mất thì thất kinh, quăng luôn sợi dây lưng bảy thước là Hồn thiên lẳng lên định trói Thạch Cơ, chẳng ngờ Thạch Cơ cũng đưa tay bắt lấy dễ dàng.

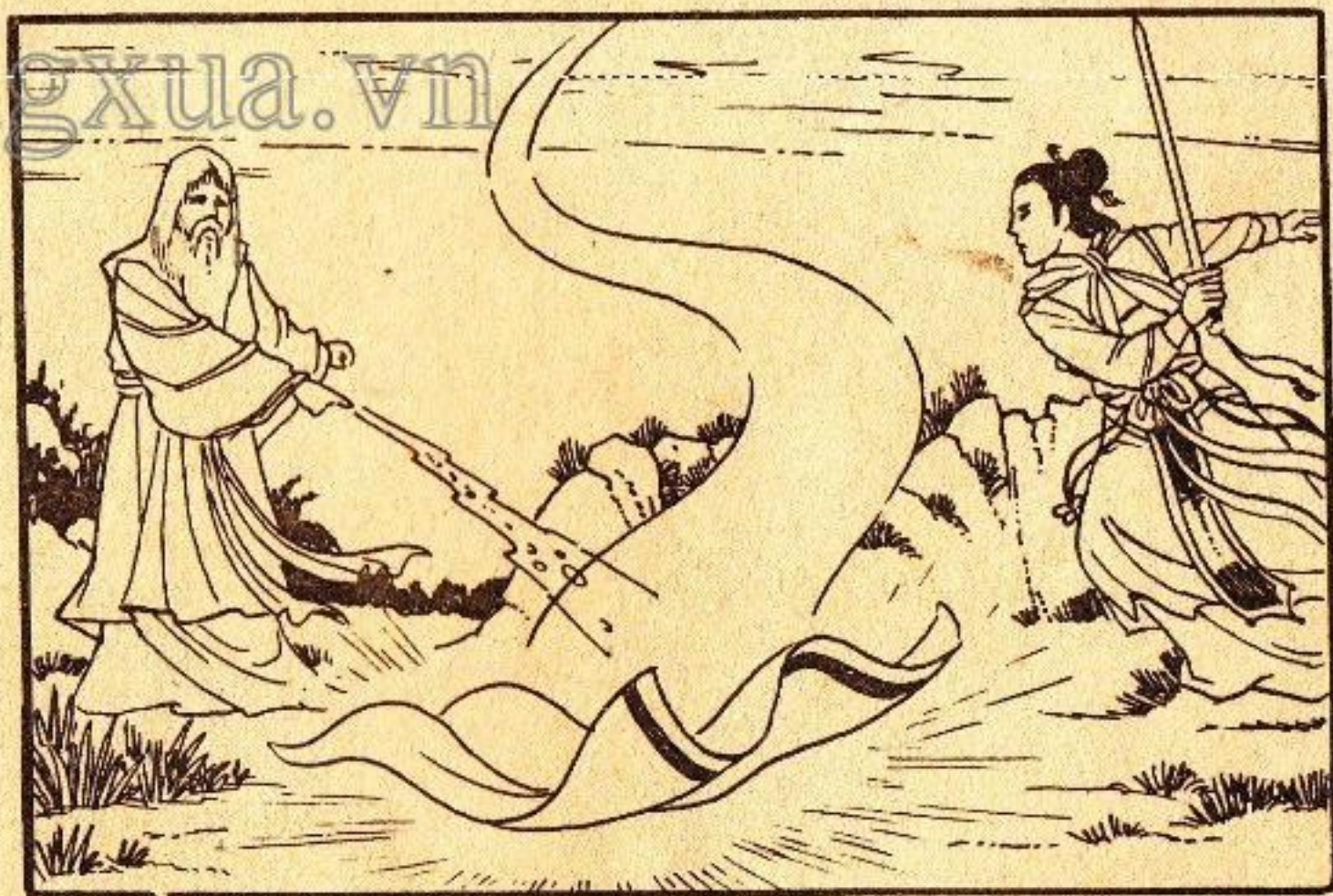
Na Tra mất hai vật báu, co giò chạy, Thạch Cơ rượt theo. Na Tra về đến động Thái Ất, chạy tọt vào trong, đóng cửa lại.

Na Tra gặp sư phụ kể mọi việc và xin cứu mạng. Thái Ất rầy la Na Tra một lúc rồi ra ngoài gặp Thạch Cơ.

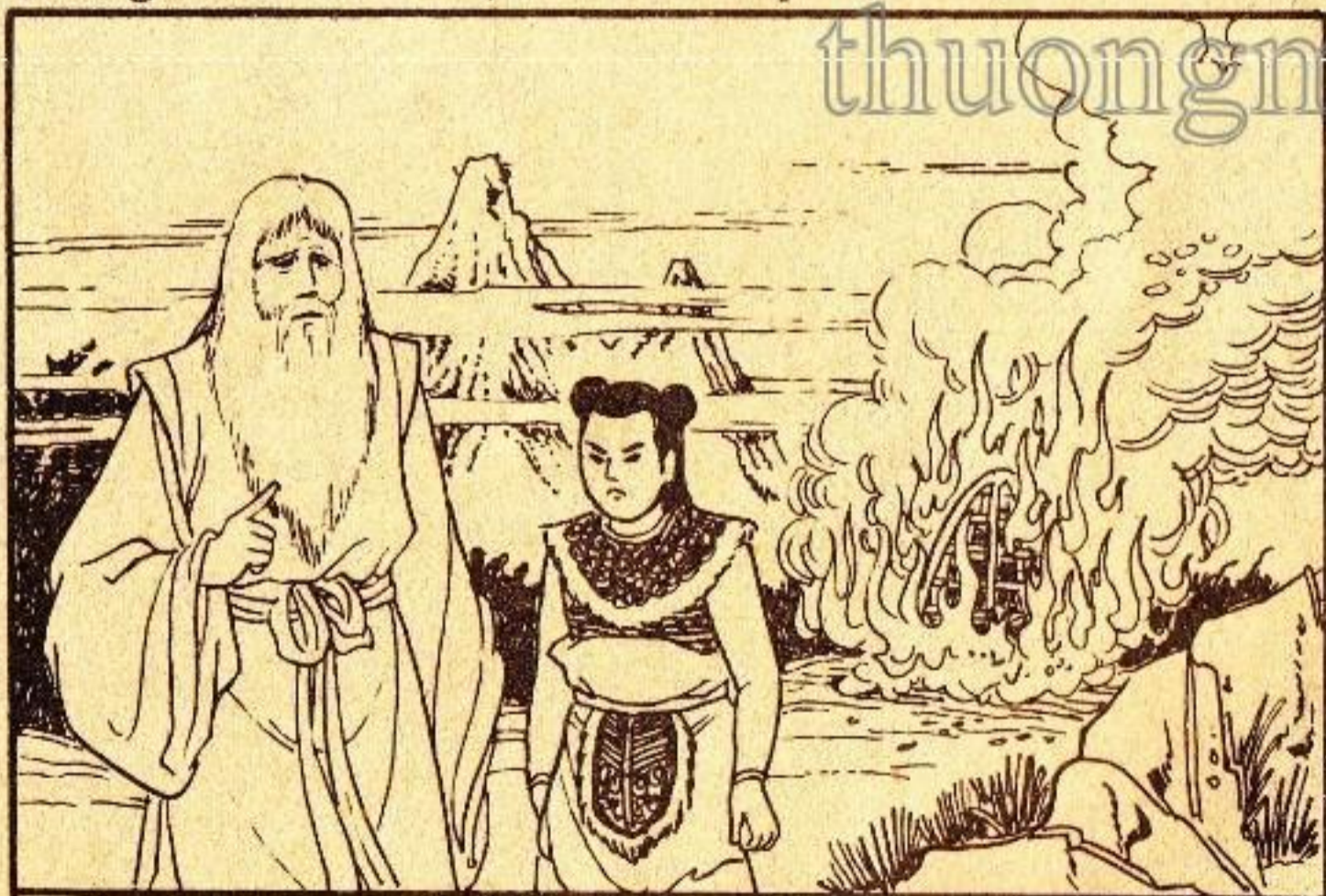
Thạch Cơ đòi Na Tra, ông Thái Ất không chịu giao. Lời qua tiếng lại một lúc thì Thạch Cơ ném khăn Bát quái chụp lấy Thái Ất.

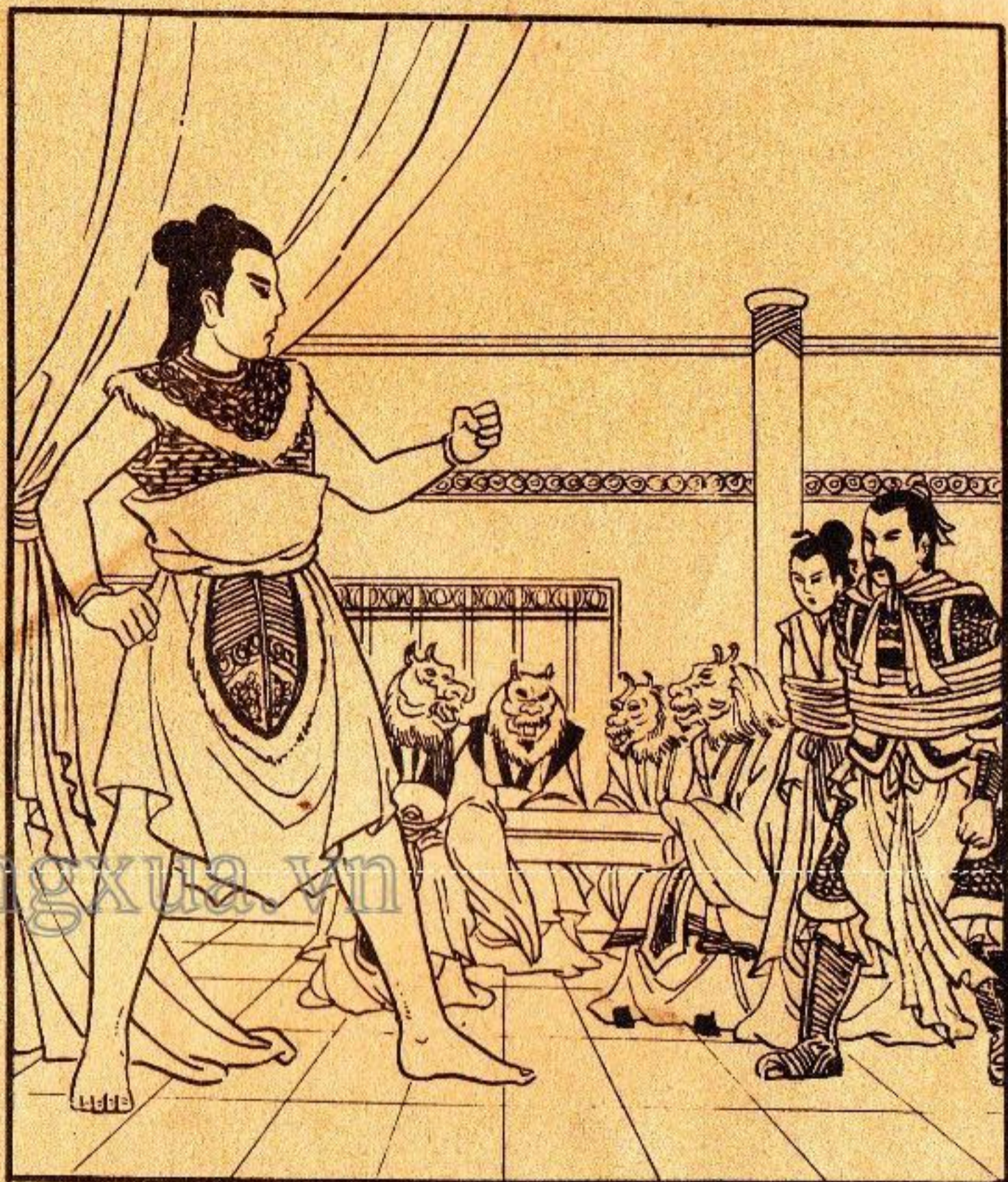
Thái Ất cười lớn: "Tà cự sao lại chánh!" Liên đưa tay chỉ, chiếc khăn Bát quái sa xuống đất. Thạch Cơ thấy phép mình không hại nổi Thái Ất, tức giận múa kiếm như bay, màu trắng tủa ra phủ một vùng.

Thái Ất bước tránh sang một bên, lấy Cửu long thân hóa trạo vung lên. Bửu bối này có hình một chiếc nơm úp cá. Thạch Cơ thấy chiếc nơm phép, thất kinh bỏ chạy nhưng không sao tránh khỏi, chiếc nơm úp trợn Thạch Cơ.

Thạch Cơ bị hiện nguyên hình thành một cục đá xanh. Thái Ất gọi Na Tra bảo: “Nay bốn vị Long Vương đang bắt tội thân phụ ngươi dưới ải ngươi hãy trở về cho mau” rồi kê miệng dặn nhỏ vài câu, bảo làm y kế mới cứu cha mẹ khỏi tội.

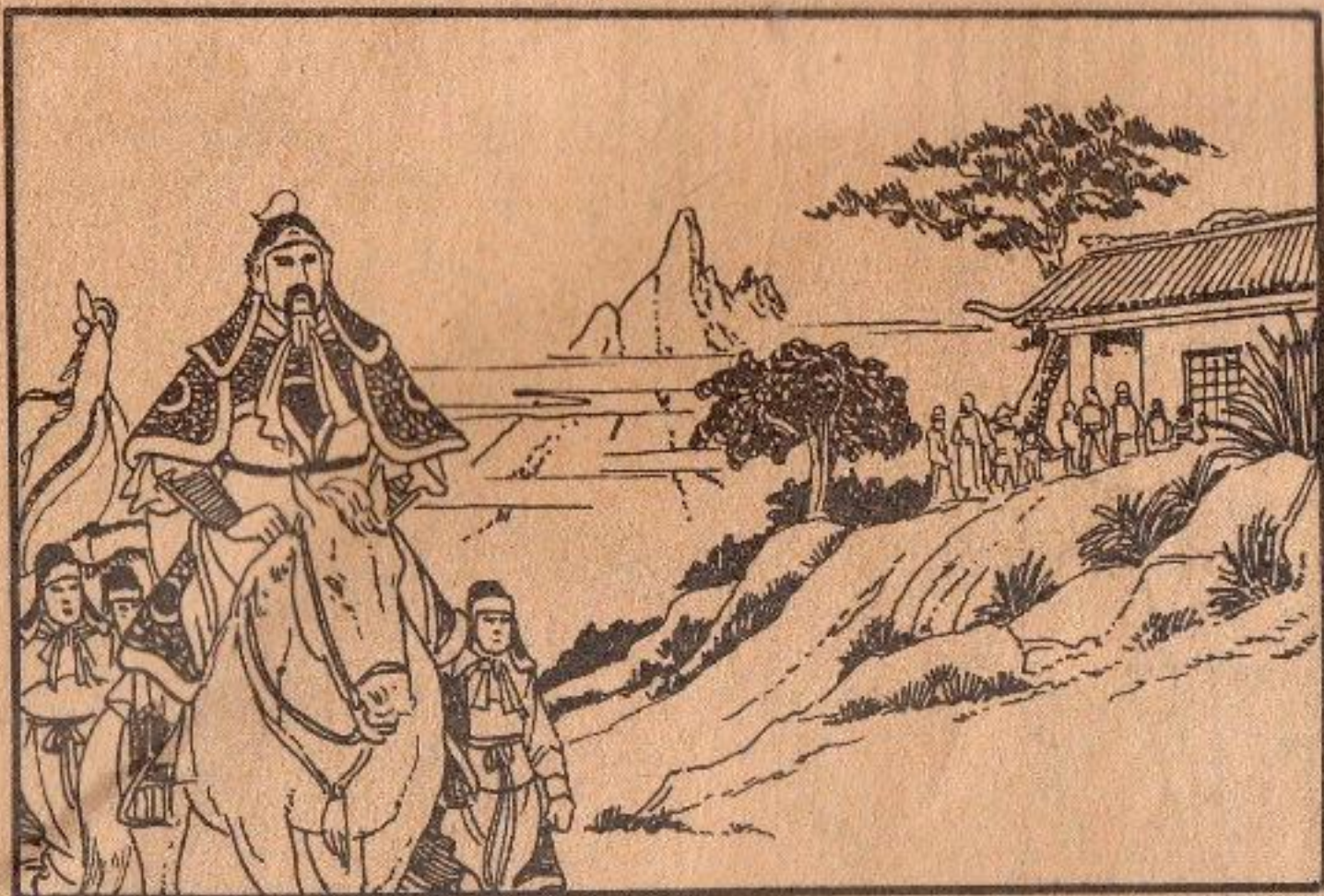
Na Tra độn thổ trở về đến ải Trần Đường, thấy bốn vị Long Vương là Ngao Quảng, Ngao Thuận, Ngao Nhuận, Ngao Khâm đều ngồi bàn cách xử án, và cha mẹ mình thì bị trói. Na Tra hét lớn: “Sao quý vị làm ngang như vậy? Tôi đã đánh chết Lý Lương và Ngao Bính thì một mình tôi thế mạng không việc gì bắt trói song thân tôi. Nay tôi bằng lòng mổ ruột, lóc thịt chặt xương của tôi ra để đền tội với song thân, trả ơn sanh thành. Nếu quý vị bằng lòng như vậy thì tôi thi hành, bằng không, tôi cùng quý vị đến cửa trời, yết kiến Ngọc Hoàng, nhờ phân xử phải trái”.

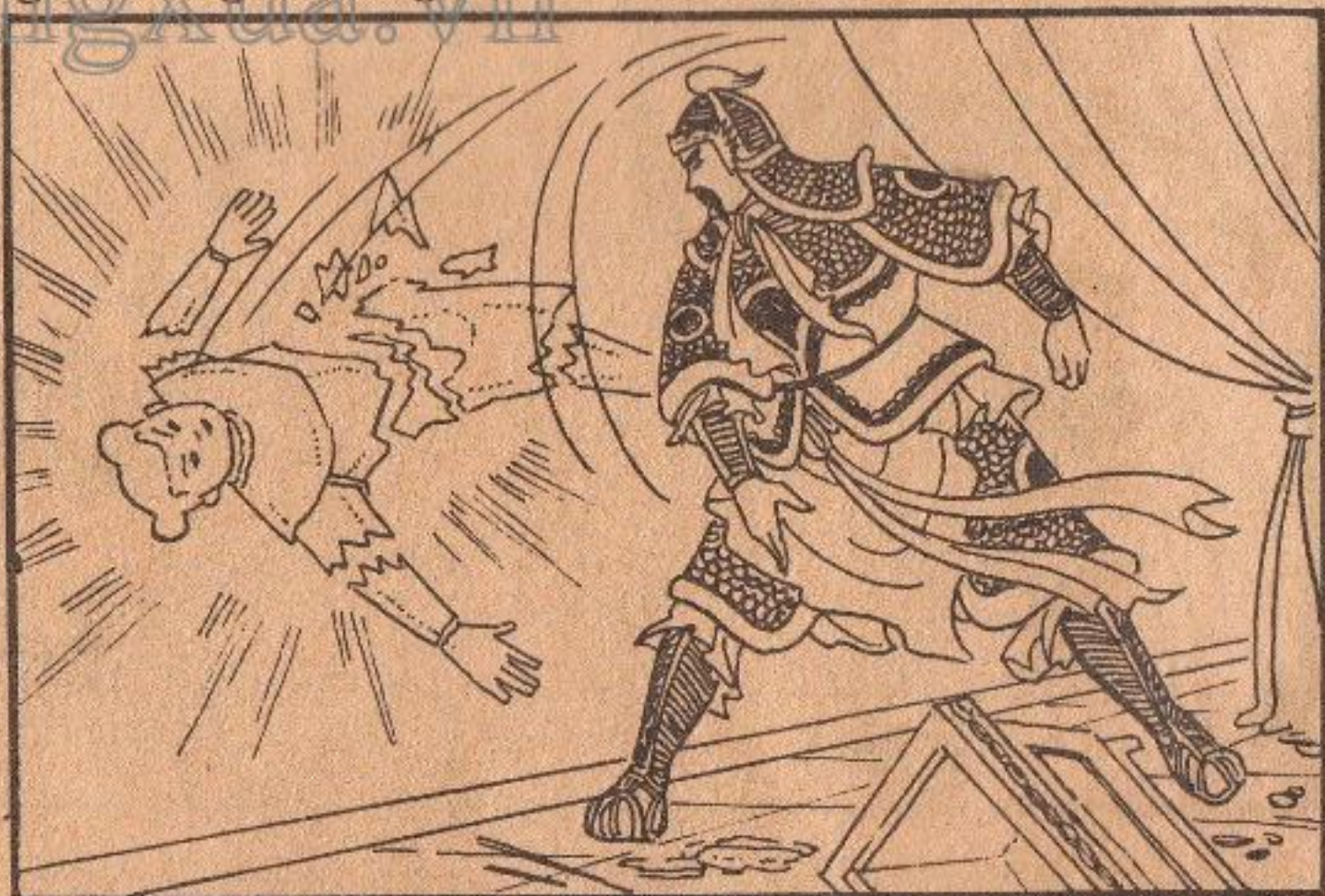
Ngao Quảng mở trời cho vợ chồng Lý Tịnh. Na Tra lấy gươm ra, tay mặt chặt tay trái, lóc hết thịt, rồi mổ bụng lòi ruột cả đùm, chỉ chốc lát hồn lìa xác.

Na Tra làm theo lời thầy, về báo mộng với Lý Tịnh phu nhân: “Thưa mẹ, con vì chết oan uống nên vong hồn không siêu thoát. Vậy xin mẹ lập miếu tại núi Túy Bình để con được nhờ hương khói. Con xin mang ơn mẹ...”

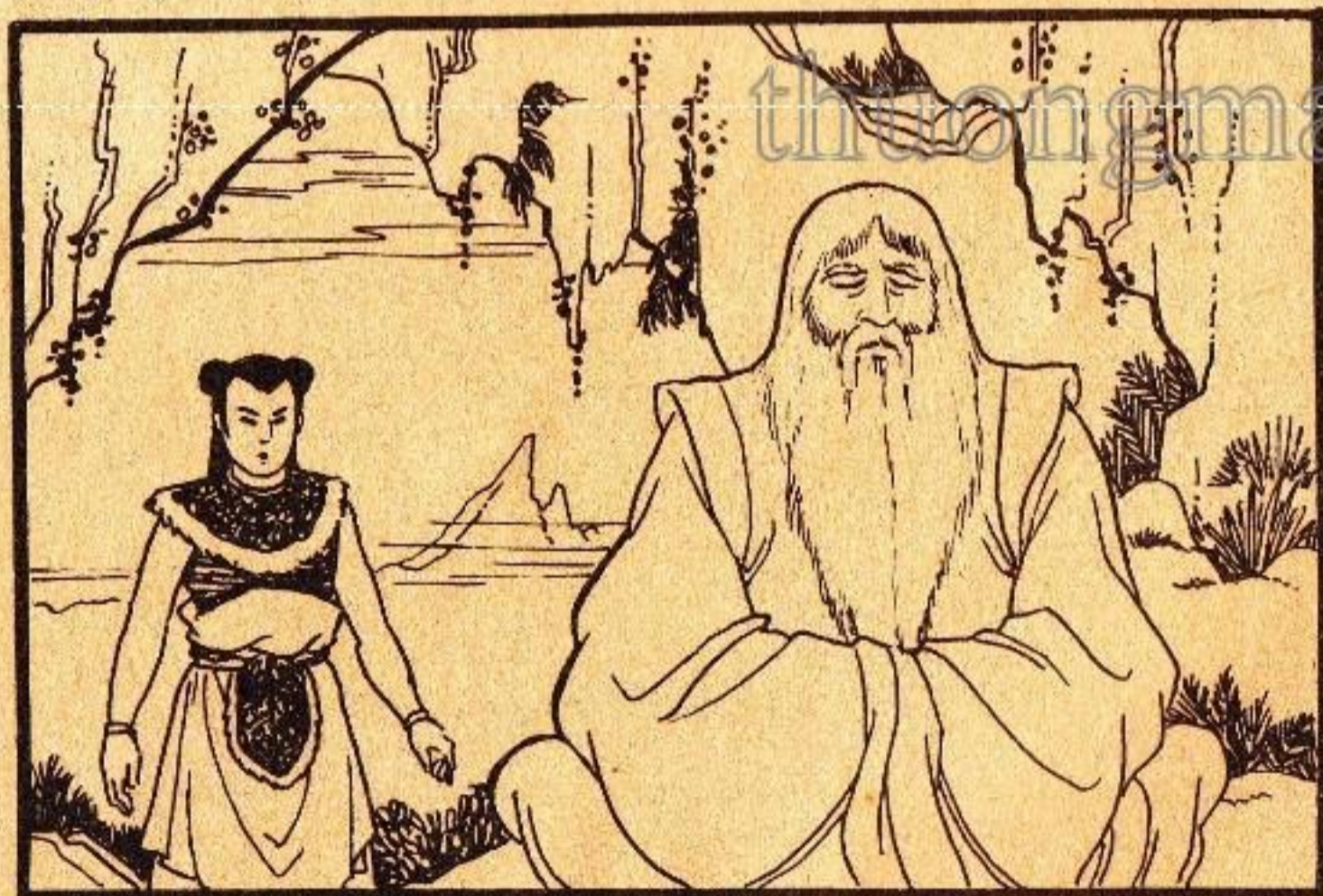
Phu nhân kể lại giấc mộng cho Lý Tịnh nghe, Lý Tịnh không đồng ý. Phu nhân nghĩ: “Na Tra lúc sống tánh hung hăng, lúc chết chắc cũng không vừa”. Phu nhân lên sai người lên núi Túy Bình cất miếu, chạm cốt Na Tra bằng gỗ như người sống.

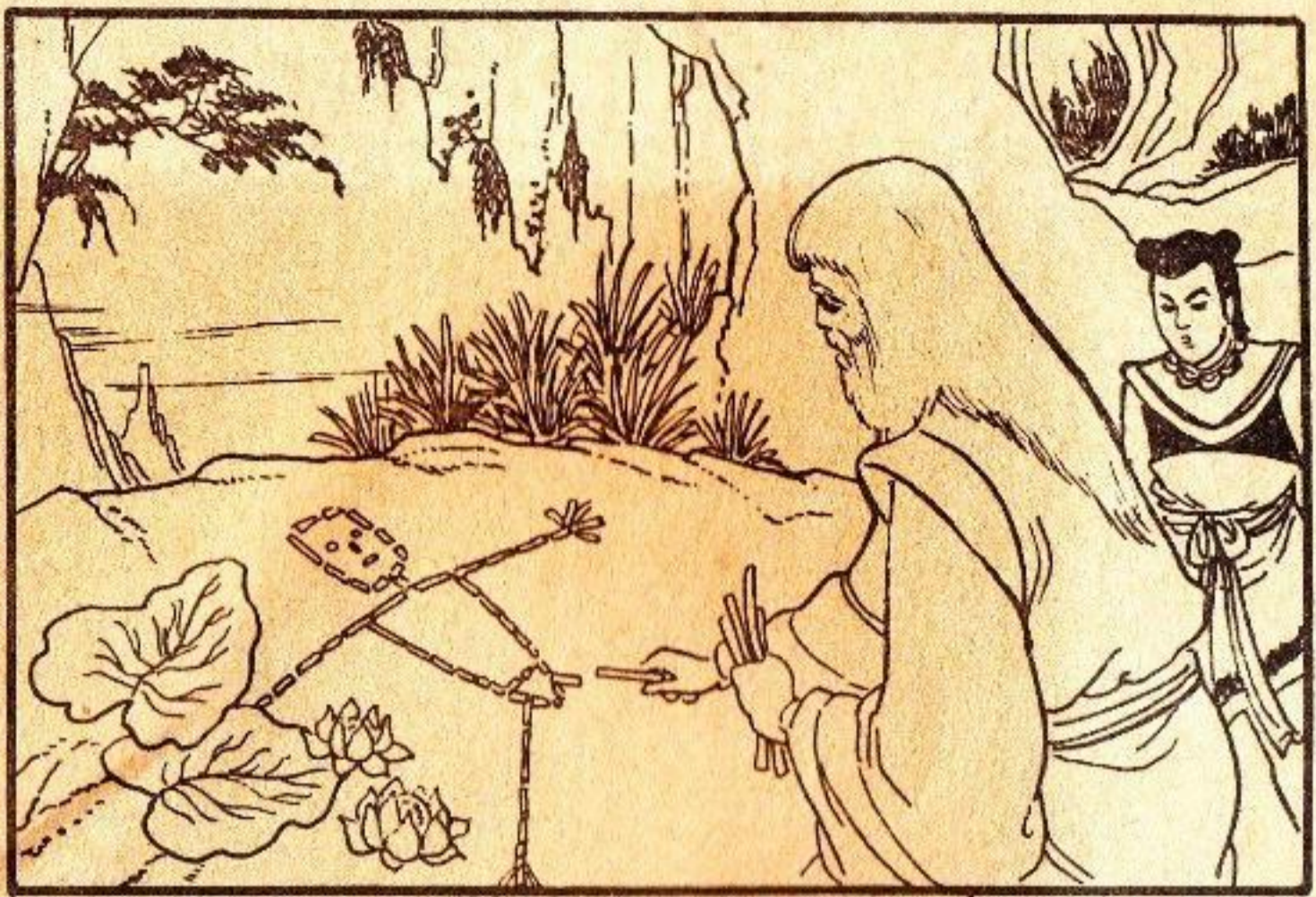
Ngày kia, Lý Tịnh kéo binh đi qua núi Túy Bình, thấy miếu thờ Na Tra, Lý Tịnh hét: “Nghịch tử! Lúc sống mày báo mẹ cha, lúc chết lại làm quỷ gạt găm dân chúng à?” Rồi cho đốt phá miếu.

Lúc đó Na Tra đi chơi vắng, trở về thấy miếu tàn hoang, bèn hỏi duyên cớ. Quỷ sứ thưa: “Lý Tổng binh kéo quân đi qua, chẳng biết vì sao lại đốt miếu, phá tượng.”

Na Tra về kể lại chuyện cho sư phụ nghe. Thái Ất nghĩ: “Lúc này Khương Tử Nha cũng gân ra mặt, mà Na Tra hiện hình chưa kịp thì biết làm sao? Ta phải dùng cách khác cứu nó mới xong”.

Nghĩ rồi, liền truyền Kim Hà Đông Tử đi hái cái bông sen và ba chiếc lá sen nguyên vẹn. Thái Ất bẻ ra làm ba, trăm sáu mươi khúc (cọng sen) sắp cọng sen làm xương, lấy bông sen làm thịt, đắp ba lá sen làm da, rồi để hột thuốc kim đơn vào giữa.

Sắp đặt xong xuôi, Thái Ất niệm chú, thâu hồn Na Tra xô nhập vào hình sen, hét lớn lên một tiếng: "Hãy hoàn hồn nhập xác!" Bỗng nghe có tiếng "ư", rồi một xác người ngồi dậy, không khác gì Na Tra trước kia mấy!